

2. GELENEKSEL NURDAĞI KÜLTÜR VE SANAT ŞÖLENİ

"ŞAİR VE OZANLAR NURDAĞI'NDA BULUŞUYOR"

17-19 TEMMUZ 2026 / NURDAĞI

NURDAĞI

HZ. UKKAŞE
HAZRETLERİNİN TÜRBEŞİ

HZ. UKKAŞE
HAZRETLERİNİN TÜRBEŞİ

NURDAĞI KALESİ

NURDAĞI KUŞ BAKIŞI
GÖRÜNÜMÜ

NURDAĞI ATATÜRK
VİYADÜĞÜ

ORHAN OYANIK
Halk Şairi Yazar Sosyolog
Sunucu

ETKİNLİK ADRESİ: BAŞPINAR MAHALLESİ TAZİYE ALANI NURDAĞI/GAZİANTEP

17 TEMMUZ 2026 MAKAM ZİYARETLERİ VE KÜLTÜR GEZİSİ
18 TEMMUZ 2026 SAAT 19:30-23:00 SAATLERİ ARASI
ŞİİR VE MÜZİK DİNLETİSİ

KATILIM HALKA AÇIK VE ÜCRETSİZDİR

ORGANİZASYON KOMİTESİ
ORHAN OYANIK / SELAMİ KURT

"Sanat güzelliğin ifadesidir... Bu ifade söz ile olursa şiir, nağme ile olursa musiki, nakış ile olursa ressamlık, oyma ile olursa heykeltıraşlık, bina ile olursa mimarlık... olur."

NURDAĞI KAYMAKAMLIĞI, NURDAĞI BELEDİYESİ - NURDAĞI KÜLTÜR ARAŞTIRMA VE SANAT DERNEĞİ'NİN KATKILARI İLE

SELAMİ KURT
Şair Yazar Gazeteci
Nurdağı Kültür Araştırma ve Sanat Derneği Başkanı

İmtiyaz Sahibi : Ömer Kıvrak
Sorumlu Müdür : Arda Mustafa Kıvrak
Editör : Kader Koca, Hüseyin ER
Dizgi Tasarım : Hüseyin Er
Basım Yeri : Çakmak Matbaası
İstiklal MahPalalı Süleyman cad.Canan
Sk.No:3/D - Osmaniye
ISSN : 3062-3146

İletişim : 0551 261 1584
Ellek Kasabası Aydınlar mahallesi
kıvrak Sk. No. 1
Instagram Aydınlar Dergisi
Facebook Ömer Kıvrak
Tiktok @kıvrak80

AYDINLAR

Yerel Kültür Sanat Edebiyat
Dergisi

9 TEMMUZ
AĞUSTOS
Yıl: 2

REMZİ ÖZKAN
SERVET BARDAK
SERVET BARDAK
ERDOĞAN ÖNER
ABDULLAH ALTUNKUP
DURSUN YEŞİLOĞLU
SERAP KAYPAK
ÖMER DEMİR
BEKİR DAĞSEVER
GÖÇ ÖKKEŞ PALABIYIK
HATİCE GÜZEL
SELAMİ KURT
REYHAN ALTINOK
ALİ DEMİRCİ
BEKİR ARSLAN
ÖMER KIVRAK
NİHAT BİLİZ
VELİ CUMA
MELEK AVCI COŞKUN
FİKRET ONAY
RÜSTEM AHRAZOĞLU
MUSTAFA EKİZOĞLU
ALİ KÖŞKER
SALİH ERDOĞAN
CİHAT KİTİS
CİHAT YEŞİLDİDEMİR
MEHMET COŞKUN
EMİNE ÖNDER
İBRAHİM PATAZ
ERVA TÜRKÖĞLU
ORHAN OYANIK

*Bu
Sayımızda
Yazar
Şair
Yayınca
Dergimizin Sahibi
Ömer Kıvrak*

İçindekiler

1. Ömer Kıvrak	Remzi Özkan	2
2. Sensin Efendim	Servet Bardak	7
3. Sevgi Üstüne	Servet Bardak	7
4. Bir Dost Lazım	Servet Bardak	7
5. Atışma	Erdoğan Öner	6
6. Diyor	Erdoğan Öner	8
7. Kitap Tanıtımı-Bekle Beni	Abdullah Aydın	9
8. Perişan	Dursun Yeşiloğlu	10
9. Maalesef	Dursun Yeşiloğlu	10
10. Mavi Hayat. (devam)	Serap Kaypak	11
11. Sevdim	Ömer Demir	13
12. Osmaniye Bodrum Kalesi ve Kastabala	Bekir Dağsever	14
13. Atışma	Göğ Ökkeş Palabıyık	15
14. Patika Yol	Hatice Güzel	16
15. Abuzer Gaffari Hz.	Selami Kurt	17
16. Kapalı Şemsiye	Reyhan Altınok	19
17. Mutlu Oldum	Ali Demirci	20
18. Kader	Bekir Arslan	20
19. Şanlı Urfa	Nihat Biliz	21
20. Açık Beyan	Nihat Biliz	21
21. Baskın -Öykü-	Veli Cuma	22
22. Her işin Başı Besmele	Melek Avcı Coşkun	24
23. Mazlumumda Donanır Dirilir Elbet	Melek Avcı Coşkun	25
24. Buradayım	Fikret Onay	26
25. Kalemten Dökülen Her Satır	Fikret Onay	26
26. Göğsümdeki Yangın ve Yeni Gün	Ömer Kıvrak	27
27. Salise Sancıları	Ömer Kıvrak	27
28. Yobaz	Rüstem Ahrazoğlu	28
29. Müdür Bey	Rüstem Ahrazoğlu	28
30. Ömür Dediğin	Mustafa Ekizoğlu	29
31. Gel ha Gönül	Mustafa Ekizoğlu	29
32. Rahvan Atlarımız	Ali Köşker	30
33. Sazın Sözün Ustaları	Ali Köşker	30
34. İnsan ve Hayat	Salih Erdoğan	31
35. Bizim Toroslara Yine Yaz Gelmiş	Salih Erdoğan	31
36. İnsafsız	Cihat Kitiş	32
37. Hayal	Cihat Kitiş	32
38. Ölüm	Cihat Kitiş	32
39. Özgürlük Kuşu	Cihat Kitiş	32
40. Karacaoğlan	Cihat Yeşildemir	33
41. Resim Sanat	Mehmet Coşkun	34
42. Köprüden Geçti Gelin	Emine Önder	35
43. Sabun Çayı	İbrahim Pataz	37
44. Afyonkarahisar	Erva Türkoğlu	38
45. Orhan Uyanık		39
46. Bir kültür Sanat Şöleni Ardından	Selami Kurt	41

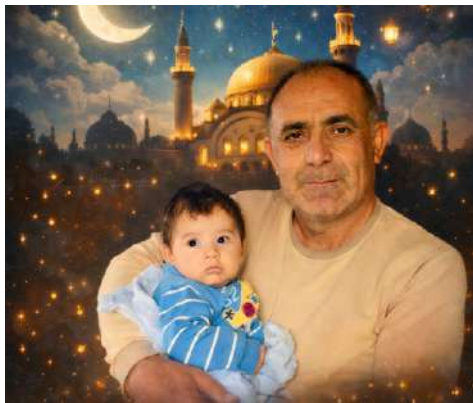
Yazar/ Şair
Senarist/Besteci
Remzi ÖZKAN

OLUMSUZLUKLARA DİRENMENİN EN GÜZEL ÖRNEĞİ: Ömer KIVRAK

Efendim bu röportajımızda

OSMANİYE'deyiz.

Osmaniye'nin Düziçi ilçesine bağlı Ellek beldesinden yükselen bir hayat hikâyesi... Yokluğun, emeğin ve sabrın yoğurduğu bir ömür... Toprağın bereketiyle büyüyen, hayatın sert rüzgârlarına karşı dimdik duran ve yaşadıklarını kelimelere dönüştürerek edebiyat dünyasına taşıyan bir isim. Bununla da yetinmeyip, önemli bir derginin yayın hayatına başlamasına vesile olmuş, güzel yüreğiyle her kalbe dokunma gayretinde olan şair yazar bir dost: Ömer Kıvrak.

Remzi ÖZKAN: Röportajımıza hoş geldiniz kıymetli hocam. Röportajların genellikle o değişmeyen ilk sorusuyla başlamak istiyorum. Kısaca kendinizi tanıtır mısınız rica etsem.

Ömer KIVRAK: Osmaniye Düziçi ilçesi Ellek Kasabası Aydınlar Mahallesi'nde doğdum. Sekiz erkek, beş kız kardeşin ortanca evlatlarındım. Çiftçilik, hayvancılık, şairlik yapıyorum. Aynı zamanda "Aydınlar Dergisi" adında iki ayda yayınlanmakta olan bir edebiyat dergisinin sahibiyim.

Gönülden gönüle ulaşabilmek adına, derginin yayınlanmasına dostlarımızla emek veriyoruz

Remzi ÖZKAN: Çocukluğunuzu sekiz erkek ve beş kız kardeşle, kalabalık ve yokluk içindeki bir ailede geçirmenin size hayat hakkında verdiği en önemli ders nedir?

Ömer KIVRAK: 1982 yılının Mayıs ayında yıldırım düşmesi sonucu annemi kaybettim. Babam da aynı yıl içerisinde yeniden evlilik yaptı. Ben, üvey annemin ellerinde büyüdüm. Zamanla onun da çocukları oldu ve biz; 8 erkek, 5 kız kardeş olarak kalabalık bir aile hâline geldik.

O dönemin zor şartları içinde büyüdük. Yeri geldi yamalı ayakkabılar giydik, yeri geldi bir siyah zeytini kahvaltıda üç lokmaya bölüp paylaşarak yedik. Ama yaşadığımız bütün yokluklar ve sıkıntılar bizi birbirimize daha çok kenetledi.

Büyüdükçe hayatın ve emeğin değerini daha iyi anladık. İyi günde de kötü günde de birlik olmayı, ekmeğimizi aş etmeyi, sevgimizi büyütmeyi öğrendik.

Bugün ise koskoca bir aile olduk. Öyle büyük bir aile ki birbirimizi gördükçe, birbirimize sarıldıkça daha güçlü olduğumuzu hissediyoruz. Rabbim bir ömür boyu birliğimizi, beraberliğimizi bozmasın inşallah.

Remzi ÖZKAN: Amin hocam. Birliğiniz daim olsun. Nazar değmesin inşallah. Peki hocam, ortaokul birinci sınıfta eğitim hayatınızı bırakmak zorunda kaldınız. O günlerde içinizde kalan en büyük ukde neydi?

Ömer KIVRAK: Aydınlar İlkokulu'nu bitirdikten sonra Osmaniye şehir merkezindeki Cebeli Bereket Talebe Yurdu'nda kalıyordum. Yaz tatillerinde amcaoğullarım Bilal Kıvrak ve Bilal Kara abilerim orada lise hazırlık okuyorlardı. Bana çok destek oldular, yol gösterdiler, el verdiler. Daha sonra Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu'na başladım.

Fakat yurt hayatı bana zor geldi. Ayrılmak istediğimi söylediğimde Bilal abilerim çok emek verdi, çok dil döktü ama ben yine de yurdu bıraktım. Hatta bir gün habersizce ayrıldım. Bana yaptıkları iyiliklerin kıymetini o gün tam anlayamadım. İçimde hâlâ bunun bir ukdesi vardır.

Yurttan ayrıldıktan sonra dayılarımla kiralık bir evde kalmaya başladım. Köyden şehre gelmişim, doğal olarak kendimi biraz serbest hissettim. O zamanlar şehrimizdeki bir atari salonu çok meşhurdu. Ben de oraya takılmaya başladım.

Jetonlu atariler oynuyor, bazen okul saatlerini bile orada geçiriyordum. Sonra eve dönüyordum. Keşke hiç yapmasaydım dediğim şeylerden biridir.

Tabii devamsızlık arttı. Önce sınıfta kaldım,

sonra da okuldan uzaklaştırıldım. Dayılarımla nasihatleri de boşa gitmiş oldu. Bu da içimde kalan büyük bir ukdeye dönüştü.

Çünkü okul arkadaşlığı, sıra arkadaşlığı çok başka bir şeydir. O kadar narin, o kadar kıymetli anılar ki... Hatta ilkokul numaram bile bugün gibi aklımdadır. Okuyamamanın eksikliğini hayatım boyunca hissettim. Belki okusaydım daha farklı bir konumda olabilirdim diye düşünürüm her zaman.

Bu yüzden, bugün herkese şunu söylüyorum: Hiç kimse okumaktan geri kalmasın. Eğitim insanın hayatındaki en büyük değerlerden biridir.

Remzi ÖZKAN: “Benim okulum hayat oldu.” diyorsunuz. Hayatın size öğrettiği en unutulmaz ders hangisidir?

Ömer KIVRAK: Evet, benim gerçek okulum hayat oldu. Okuldan ayrıldıktan sonra küçük yaşta gurbet yollarına düştüm. Çalıştım, mücadele ettim. Annesizliğin, babasızlığın ve gurbette olmanın ne demek olduğunu yaşayarak öğrendim.

Çok zaman oldu; köşelerde tek başıma oturup ağladım. Yalnızlığı da yaşadım, belirsizliği de... Hayatın zorluklarını adım adım, düşe kalka öğrendim.

Öyle günler, öyle meseleler gördüm ki her biri bana ayrı bir ders oldu. Ben okul sıralarında değil, hayatın içinde yaşayarak sınıf geçtim, diyebilirim.

Bugün geldiğim noktada dönüp baktığımda, yaşadığım bütün zorlukların beni olgunlaştırdığını görüyorum. Hayat bana en ağır ama en değerli dersleri verdi.

Remzi ÖZKAN: Sabah ezanıyla başlayan emek dolu yaşamınız, yazılarınıza ve aforizmalarınıza nasıl yansıyor?

Yaşanmışlıkları mı konu alıyorsunuz yoksa yazılarınız o an ki duruma göre mi şekilleniyor?

Ömer KIVRAK: Sabah saatlerinde bana çok güzel ilhamlar geliyor. Özellikle aforizma tarzı kısa ve anlamlı sözler o anlarda zihnimde kendiliğinden oluşuyor. Hele bir de hayvan otlatırken, yani çobanlık yaparken... Sabahın erken vaktinde o tepeliklerden güneşin doğuşunu seyretmek bambaşka bir duygu veriyor.

Bazen o anları videoya alıyorum. Çünkü doğanın içinde öyle güçlü bir ilham kaynağı oluşuyor ki insanın içinden sözler adeta kendiliğinden dökülüyor. Kısa kısa, derin anlamlar taşıyan cümleler geliyor aklıma.

Ben aslında yaşanmışlıkları anlatıyorum. Çünkü her yaşanmışlık, insanın içinde tekrar tekrar yankılanan duygular bırakıyor. Zamanın akışına, yaşanan durumlara ve insanın ruh hâline göre ilham da kendiliğinden doğuyor.

Bazen bir güneş doğuşu, bazen sessiz bir tepe, bazen de yalnız bir çobanlık anı; insana sayfalar dolusu söz söyletebiliyor

Remzi ÖZKAN: Büyük bir cesaret göstererek hele hele birçok derginin yayın hayatına son verdiği bir dönemde Aydınlar Dergisi'ni çıkardınız. Bu dergiyi çıkartma amacınız neydi ve bu derginin sizin için manevi anlamı nedir?

Ömer KIVRAK: Evet, bugünlerde bilhassa sosyal medya kullanımının çok yaygın olması nedeniyle insanlar daha çok görsele ve sosyal medyadaki takiplere yön veriyor. Bu yüzden matbu kitapçıklar piyasada zorlanıyor; hatta neredeyse unutulmaya başlayan bir kültür hâline geliyor.

Ben ise doğal olan her şeyi değerli görüyorum. Ne kadar sosyal medyada, Google'da ya da internette paylaşımlarımız olsa da matbu eserlerin devam etmesini istiyorum. Çünkü kitap yapraklarının kokusu insana bambaşka bir şevk veriyor.

Bir kitabın sayfa sayfa bir arada olması, insanların fotoğraflarını ve duygularını aynı çatı altında toplaması bana bir aileyi hatırlatıyor. Sanki bir evin içinde paylaşılmış anılar gibi... Bu yüzden böyle bir düşünceye gönül verdim.

Maliyetli oluyor mu? Evet, oluyor. Ama gönül verdiğimiz insanların duygularını ve düşüncelerini bir kitapçık hâlinde birleştirmek bana daha anlamlı, daha kıymetli geliyor. Bunun mutluluğunu hep birlikte yaşayacağımıza inanıyorum. Çünkü manevi değerinin çok yüksek olduğuna inanıyorum...

Remzi ÖZKAN: Dört çocuk babası olarak çocuklarınıza hayat hakkında vermek istediğiniz en önemli öğüt nedir?

Ömer KIVRAK: Her yavru, her çocuk; bizler de dâhil olmak üzere anne ve babalara Rabbim tarafından verilmiş birer emanettir. Onları güzel şekilde yönlendirmek, iyi işlerle yetiştirmek her annenin ve her babanın görevidir diye düşünüyorum.

Benim iki kız, iki erkek evladım var. Allah bağışlasın. Rabbim hiçbir anne babaya evlat acısı göstermesin.

Evlatlarıma vermek istediğim en büyük öğüt şudur:

Yalan, kesinlikle sonu olmayan bir yoldur. Çocuklarıma her zaman derim ki; hatalar da yapabilirsiniz, yanlışlar da olabilir, insan heveslerine de yenilebilir. Çünkü düşmez kalkmaz bir tek Rabbimdir. Ama ne olursa olsun, yalanı hiçbir zaman ağzınıza yaklaştırmayın.

Vicdanınızı da hiçbir zaman gönlünüzden eksik etmeyin. İyiliği ise kimseden esirgemeyin.

Evlatlarıma vereceğim en güzel öğüt; büyüklerine saygılı, küçüklerine karşı ise sevgi dolu olmalarıdır.

Remzi ÖZKAN: “İnsanın gerçek gücü, düştüğü yerden yeniden kalkabilmesidir.” sözünüzü doğuran yaşamışlık nedir?

Ömer KIVRAK: İnsan hayatının mayasında düşmek de vardır, düştükten sonra yeniden kalkmak da... Hatta kalktıktan sonra tekrar düşebileceğini bilerek yaşamak gerekir. Çünkü hayat, mücadeleyi bırakmadan yürünecek bir yoldur.

Hiç bir zaman savaşı, mücadeleyi terk etmemek lazım. Her şeyin başı inançtır. İnsan, inancıyla ayakta kalır ve yine inancıyla yoluna devam eder.

Hayatta çok düşüp yeniden ayağa kalkan insanlar gördüm. Bir de dimdik ayaktaiken bir anda düşüp kaybolanları... İşte bu yüzden insanın ne düştüğünde umudunu kaybetmesi gerekir ne de ayaktaiken kendini sonsuz sanması.

Derler ya; ilmin başı sabırdır. Sabırla sonucu beklemek, bir gün düştüğü yerden yeniden kalkacağını bilerek mücadele etmektir.

Remzi ÖZKAN: Sanıyorum bulunduğunuz bölgede edebiyatla ilgili çeşitli şöenler de gerçekleştiriyorsunuz? Bu etkinliklerin içeriğinden de bahseder misiniz biraz?

Ömer KIVRAK: Evet, Aydınlar Dergisi; kırsal bir kesimin mahallesinden çıkan, gönülden doğmuş bir dergidir. Benim yakınımnda ve çevremde kitap okumayı seven, şairlik ve yazarlık gibi değerleri bilen insan sayısı çok azdı. Bu yüzden kendi mahallemizde, özellikle Düziçi'mizin unutulmaz duayeni Karacaoğlan kültürüne yakın durarak; yine Çukurova'nın unutulmaz değeri Yaşar Kemal gibi nice yazarların izinden gitmeye çalışıyoruz.

Bizler; sazlı, sözlü, şiirli etkinliklerle Anneler Günü'nü, Kadınlar Günü'nü ve kuruluş yıl dönümlerimizi çevremize tanıtıyor, insanlarımızı bir araya getiriyoruz. Çünkü istiyoruz ki gençlerimizin elleri kötü alışkanlıklara değil, kaleme uzansın. Sözleri sevgi dolu olsun, birbirlerine kırgınlık değil kardeşlik taşınsınlar.

Bu yüzden çevremizde kültürel şöenler düzenliyoruz. İnşallah yeni yetişen gençliğimize de bu değerleri en güzel şekilde aşılayabiliriz.”

Remzi ÖZKAN: O kadar güzel yüreğiniz var ki bu güzelliği yaptığınız işlere de yansıtıyorsunuz. Mesela tekrar dergiye dönecek olursak, büyük bir emeğin karşılığı olan Aydınlar Dergisi çıkıyor karşımıza. Edebiyatseverlere önemle tavsiye edebileceğim bir dergi. Dergide ortaya döktüğünüz işlerle birçok yüreğe, birçok insana dokunuyorsunuz. Başarılı çalışmalarınızın devamını diliyorum. Bu dergiyi edinmek isteyenler, Aydınlar Dergisi'ne nasıl ulaşabilecekler?

Ömer KIVRAK: Aydınlar Dergisi'nin ulaşımı şu anda Google üzerinden mümkündür. Ayrıca Aydınlar Kültür Sanat Dergisi Instagram sayfamız, Facebook hesabımız ve birebir iletişim için WhatsApp numaramız da mevcuttur.

Dergimizin kuruluşunun üzerinden bir yıl geçmesine rağmen henüz bir satış sitesi oluşturmadık. Çünkü şu aşamada önceliğimiz maddiyat değil, gönülleri fethetmektir. İnsanların ruhlarına ve duygularına dokunmayı, kalpten bir bağ kurmayı daha değerli görüyoruz.

Elbette bunun bir emeği, bir bedeli oluyor. Verilen emeklerin de zamanla bir karşılığı olması gerekiyor. Bu nedenle yakın zamanda satış sitemizi de açmayı düşünüyoruz. Şimdilik Google üzerinden ve birebir WhatsApp aracılığıyla sipariş kabul ediyoruz. Böylece okuyucularımızla daha samimi bir iletişim kurabiliyor, gönlümüze göre yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Çünkü okuyucularımız varsa biz varız. Onların desteği ve sevgisiyle ayakta duruyoruz. İnşallah ilerleyen zamanlarda abonelik sistemimizi de başlatarak daha geniş kitlelere ulaşmayı hedefliyoruz.”

Remzi ÖZKAN: Değerli hocam eklemek istediğiniz bir konu var mı? Gençlerimize gerek edebiyatla ilgili, gerekse hayatla ilgili derin tecrübelerinize dayanarak neler tavsiye edersiniz? Sizden bir aforizma ile röportajımıza son verelim. Katıldığınız, vakit ayırdığınız için ben şahsım ve ekibim adına çok teşekkür ediyorum. Ayrıca Aydınlar Dergisi'ni ayakta tutmak adına sizlere destek verenlere, çaba gösterenlere selamlar olsun. İnşallah güzel ülkemizin bir köşesinde yine yolumuzun kesişmesi dileğimle...

Ömer KIVRAK: Gençlerimize saygı duyuyor, onların önünde bir ağabeyleri, bir amcaları, bir dayıları ve kardeşleri olarak sevgiyle eğiliyorum. Son günlerde ne yazık ki çok yanlış olaylar yaşanıyor, kırıncı ve incitici sözler söyleniyor. Anneye, babaya, eşe dostla karşı saygı çerçevesinin dışına çıkan davranışlar görüyoruz. Ancak bütün bunları gençlerimize yüklememek gerekir. Çünkü büyüklerin de büyük gibi davranması, küçüklerine nasıl bir gelecek ve nasıl bir nasihat bırakacağını düşünmesi gerekir.

Benim en büyük temennim; gençlerimizin ellerinin kötü alışkanlıklara değil, daima kaleme uzanmasıdır. Güzel sözler yazsınlar, güzel yerlerde güzel işler yapsınlar istiyorum.

Bu röportajda bana zaman ayırıp duygularımı dile getirmeme vesile olduğunuz için sizlere teşekkür ediyorum.”

“Estağfurullah üstadım, asıl biz size teşekkür ederiz. Sizin ışığınızla bizler de aydınlanıyoruz. Sizlerin açtığı yolda yürümeye çalışan gençleriz. İnşallah sizlerden sonra; sizin gibi doğru, dürüst, vatansever ve insan sevgisi taşıyan bireyler olarak bu yolu devam ettirmek istiyoruz.

Çok teşekkür ederim. Hayırlı günler diliyorum. Osmaniye'deki evimizin, kapımızın sizlere her zaman açık olduğunu bilmenizi isterim. Saygı ve sevgilerimle...”

“ KALBİNLE GÜLEMEDİĞİN HİÇ BİR BAŞARI SANA MUTLULUK VERMEZ “

Hazırlayan: Remzi ÖZKAN

**Bu Yaşta Geleceğine
Bakan Çocuk**

Herkes onun sadece uzaklara baktığını sandı.

Oysa o, küçücük yüreğiyle hayallerini izliyordu. Gözlerindeki masumiyet, dudaklarındaki sessizlik ve bakışlarındaki derinlik sanki geleceğe yazılmış bir mektuptu.

Henüz konuşacak kadar büyümemişti belki ama umut etmeyi biliyordu. Her gözyaşı, daha güçlü gülümsemelerin habercisiydi. Çünkü bazı çocuklar, daha bu yaşta hayatın öğreteceklerini sessizce dinler.

Bir gün büyüyecek... Belki nice zorluklar görecektir ama o masum bakışlarını hiç kaybetmeyecek. Bugün ufka dalan o minik gözler, yarın hayallerini gerçeğe dönüştüren bir insana dönüşecek.

Çünkü bazı çocuklar oyun oynarken, bazıları ise daha bu yaşta geleceğine bakar...

Ömer Asaf KIVRAK

Servet BARDAK

Sensin Efendim

Başını sokacak bir evin varsa
Sevinç mutluluklar etrafı sarsa
Can dostun herdaim yanında dursa
Dünyada en mutlu sensin efendim

Sağlığın güzelse yerinde olsa
Gönlünde insanlık derinde olsa
Sevginin içinde harında olsa
Dünyada en mutlu sensin efendim

Dert keder şu hüznün kaybolup gitse
Barışlar gelipte savaşlar bitse
Sevginin dumanı başında tütse
Dünyada en mutlu sensin efendim

Hayalin gerçeğe dönerse eğer
İnsanlar insana vermeli değer
İyilik herdaim kötüyü boğar
Dünyada en mutlu sensin efendim

İnsan olmalıdır insana ilaç
Allah kimseleri etmesin muhtaç
Servet BARDAK diyor ben sevgiye aç
Dünyada en mutlu sensin efendim

Servet BARDAK

Sevgi Üstüne

Kuru sun bir dünya sevgi üstüne
Gö yaşı acılar hüznün olmasın
Hayaller pem eye başlıyor güne
Gözyaşı acılar hüznün olmasın

Savaşlar yok olsun çiçekler açsın
Nergizler manolya kokular saçsın
Papatya güzelin başına tacsın
Gözyaşı acılar güzün olmasın

Kardeşçe tutulsun herdaim eller
Bahçede mis koksun güzelim güller
Ş rkıyı türküyü söylesin diller
Gözyaşı acılar sizin olmasın

Ümutlar kurulsun güne her güne
Sevince boğulsun insanda sine
Barışın rüzgarı esmeli yine
Gözyaşı acılar hazan olmasın

Yürekler sevgiyle hep yeşermeli
Serveti sevinçten aşka gelmeli
İnsanlar her zaman huzur bulmalı
Gözyaşı acılar bozan olmasın

Servet BARDAK

*****

Bir Dost Lazım

Yürek içten kan ağlarken
Yara saran bir dost lazım
Hüznün içinde yüzerken
Yara saran bir dost lazım

Acıyı azcık dindiren
Şu yüzümü az güldüren
İnsanlığı azcık bilen
Yara saran bir dost lazım

Zor günde versin desteği
Sevgi olsun hep isteği
Yufkalı olsun yüreği
Yara saran bir dost lazım

Kötü günde sana koşan
İyi günde senle coşan
Birlikte zorluğu aşan
Yara saran bir dost lazım

Servetim içten dağlarken
Kanayan yara bağlarken
Geçecek bu zor gün derken
Yara saran bir dost lazım

Servet BARDAK

Erdoğan ÖNER
Vakâri

ATIŞMA

OZAN VAKÂRİ ATIŞMA-1

Dinle Sözlerimi şair vakari
Düziğinde başka Ozan Gördün mü?
Herkes sarmak ister sevdiği yarı
Yarine bir türkü yazan gördün mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

Sözlerini dikkatlice okudum
Ozanları çoktur bizim oranın
Yar adına şiir olmaz mı dedim
Yazanları çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

Sabun çayı akar durmaz yerinde
Kapıldım da gidiyordum birinde
Balık görmüşümdü ama derinde
Sen içinde yüzen sazan gördün mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

Sabun çayı bir zamanlar derindi
Coşkun akar suları çok serindi
Her gördüğü oltalarda göründü
Sazanları çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

Ben bilirim deme bizim Elleri
Tatlı gelir Dadaloğlu dilleri
Şimdi ise yemyeşildir Belleri
Gâvur dağlarını gezen gördün Mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

Baldan tatlı gelir bizlere sözü
Dadaloğlu derler silinmez izie
Yaylanın başında omuzda sazi
Gezenleri çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

Evvel ezel görmüşümdü ben onu
İnsanlıkta biçilmiyor hiç tonu
Akan sular durur o ise konu
Atatürk resmini çizen gördün mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

Elbette rastladım ben bir kaçına
Bir çoğu hayrandır sarı saçına
Atatürk'ü yüreğinin içine
Çizenleri çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

Yaz gelince yaylalara göçeriz
Yaylada buz gibi sular içeriz
Haziranda dağda ekin biçeriz
Doğru söyle böyle düzen gördün mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

Yaylaya gitmenin olmuyor sonu
Orak sallamayı sorma sen onu
Ailenin kendi has kanunu
Düzenleri çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

Şu Çerçioğluna vardım oturdum
Dostlarıma bir hediye götürdüm
Birkez gittim tam yedi ay öksürdüm
Sen Yeşil'de daha yüzen gördün mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

O dertli sazını eline al da
Beraber gidelim yanıma gel de
Yeşil suyu bırak bulanık gölde
Yüzenleri çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

Göğ Ökkeşim seyran eder yurdunu
Dağda aç bırakmaz asla kurdunu
Farsak ellerinde topla murdunu
Murdu bir süzekte süzen gördün mü?
Göğ Ökkeş PALABIYIK

Vakâri sorma o çok uzakta
Ürün arar ham gübrede tezekte
Murdu hambalisi ince süzekte
Süzenleri çoktur bizim oranın
VAKÂRİ

VAKÂRİ - Göğ Ökkeş PALABIYIK

Abdullah AYDIN

Bekle Beni:

Bir Kuşağın Hikâyesi ve Bitmeyen
"Merhaba"

Zülfü Livaneli'yi tanımayan, Türklerinde kendi gençliğinden ya da memleketin hikâyesinden bir parça bulmayan yoktur herhalde. Türküleriyle, şarkılarıyla ve kaleme aldığı her biri hafızalara kazınan eserleriyle ülkemizin yetiştirdiği en köklü çınarlardandır. Ben onu, edebiyatımızın ulu çınarı Yaşar Kemal ile olan o sarsılmaz, kadim dostluğu sayesinde daha yakından tanıdım. Siyasi görüşümüz veya inancımız ne olursa olsun, hayatımızın bir döneminde Livaneli'nin sesine mutlaka kulak vermiş, o seste kendimizi bulmuşuzdur.

Şarkıları her dinleyişte kalbimize, ruhumuza ince ince dokunur: "Karlı Kayın Ormanı", "Yiğidim Aslanım", "Güneş Topla Benim İçin", "Kan Çiçekleri"... Ve benim içimde bambaşka bir rüzgâr estiren, belki de çok kişi tarafından derinlemesine keşfedilmeyen "Merhaba" ile "Bana Bir Şarkı Söyle"...

İşte Zülfü Livaneli, bu ezgilerle ruhumuza işlediği gibi, kaleme aldığı romanlarıyla da bizi zamanın ötesinde farklı dünyalara alıp götürür. Livaneli edebiyatının en büyüleyici yönü, sadece bir kurgu anlatmakla kalmayıp Türkiye'nin hafızasını, tarihsel kırılmalarını karakterlerin etinden ve kemiğinden birer gerçekliğe dönüştürmesidir. Tarihî olayları ve yaşanmışlıkları öyle canlı aktarır ki okurken kendinizi o dönemde bulursunuz.

Yazarın bizzat "yazmakta en çok zorlandığım kitap" olarak tanımladığı Bekle Beni romanı; 60'lı ve 70'li yılların çalkantılı siyasi atmosferinde, 68 kuşağının idealleri, acıları ve hayal kırıklıkları fonunda şekillenen sarsıcı bir aşk ve direniş destanıdır. Roman, Leyla ile Selim adındaki iki gencin tutkulu aşkı üzerinden ilerlerken; aslında dünyayı güzelleştirmek, adaleti getirmek isteyen ama sistemin çarkları ve haksızlıklar

karşısında çok ağır bedeller ödemek zorunda kalan bir kuşağın hüznü bir portresini çizer. Livaneli, o fırtınalı dönemin bizzat tanığı, dostlarını ve gençliğini o rüzgârda kaybetmiş bir aydın olarak, arkadaşlarının feryatlarını ve kendi ailesinin maruz kaldığı sürgünleri romanın dokusuna bir nakış gibi, canı yanarak işler.

Bu eser, sadece bir roman değil; 68 kuşağının o temiz, inanmış çocuklarına gecikmiş bir saygı duruşudur. Dönemin Türkiye'sinde fidan gibi gençlerin iktidar çatışmalarında nasıl hırpalandığını, hapisanelerin soğuk duvarlarında yitip giden ömürleri ve sürgün yollarında solan hayalleri anlatır. Livaneli'nin su gibi akan dili, adeta bir film şeridi hissi uyandıran sinematografik anlatımıyla bu kitap, toplumsal hafızamızı tazelemek için mutlaka okunması gereken bir başyapıt.

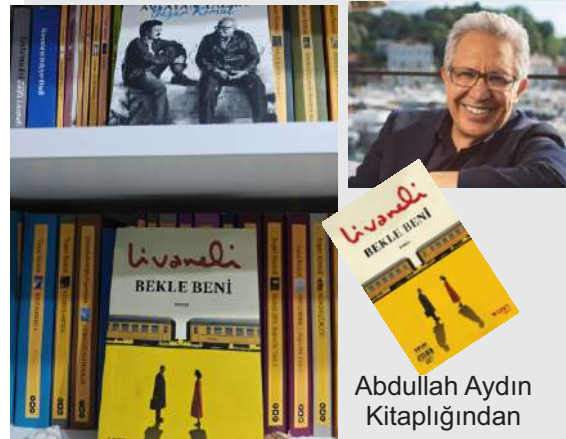
Karanlığın Sonundaki Ulu Şafak: Yaşar Kemal'e Selam

Kitabın sayfalarını çevirirken zihnimde hep Livaneli'nin o çok sevdiğim "Merhaba" şarkısı yankılandı. Büyük usta Yaşar Kemal'in o efifil esen Çukurova esintisini taşıyan, toprağın ve insanın kokusunu barındıran aynı adlı şiirinden bestelenen bu eser; umudu, direnci ve en zifiri karanlığın bile bir gün ulu bir şafağa döneceğine olan o sarsılmaz inancı anlatır. Bu güçlü eserden, içimizi aydınlatacak o meşhur dörtlüğü şuraya ilâştirmek isterim:

"Dünyanın ucunda bir gül açılmış
Efil efil esen yele merhaba
Karanlığın sonu bir ulu şafak
Sarp kayadan geçen yele merhaba"
Sözün ve müziğin ustalarına saygıyla..

Herkese iyi okumalar dilerim. Kitapla, dostlukla ve hep umutla kalın...

Abdullah AYDIN

Abdullah Aydın
Kitaplığından

Dursun YEŞİLOĞLU

PERİŞAN

Hele bakın şu devranın haline
Hâlleri perişan, hallar perişan
Binbir çeşit dert yüklenmiş beline
Kullari perişan, Kullar perişan.

Bir gizli el, hakkımızı çalıyor Boz
sırtlanlar sürümüze dalıyor
Tomurcukken gülümüzü yoluyor
Bagbancı perişan, Güller perişan

Deva diye, tuz sarılır çibana
Seçtiğimiz hor bakıyor tâbana
Gönül tellerini kıran, kırana
Sazlarım perişan, Teller perişan.

Mansur gibi çarmıhada dardayım
Eyüp gibi çarmıhada zordayım
Bülbül gibi figandayım zardayım
Kelamim perişan, Diller perişan.

Tüm acılar ömrüm ile barıştı
Zalim felek, namertlerle buluştu
Göz yaşlarım kan revana karıştı
Irmaklar perişan, Seller perişan.

Kader bile, birkez gülmez yüzüme
Sönmez oldu, derya dönse közüme
Aşık Dursun, Volkan düştü özüme
Ocaklar perişan, Küller perişan.

Aşık Dursun YEŞİLOĞLU

MAALESEF

Güvenim kalmadı, kul oğlu kula
Vurmaz bildiklerim, vurdu maalesef.
Kaderim birtürlü gelmiyor yola
Kırmaz bildiklerim, kırdı maalesef.

Felekle bir olup, kumpas kuranlar
Kendini şah kızı sultan sananlar Dışı
müslümanlar, içi şeytanlar Yormaz
dediklerim, yordu maalesef.

Bazı güvenipte dost gördüklerim
Cancığer anlayıp, sırt bildiklerim
Gönül ülkesinden yurt verdiklerim
Satmaz dediklerim, sattı maalesef.

Meğer böyle olmuş dünyanın hâli
Aşk tanımaz gülüm, kaymakam, vali
Oyle buruşturup kağıt misali
Atmaz gördüklerim, attı maalesef.

Yel olup esenle, yel oldum estim
En sadık bildiğim ülfeti kestim
Asla gönül kırmak olmadı kastım
Çatmaz bildiklerim, çattı maalesef.

Makamlı, makamsız, canlar tanıdım
En çok sever bildiğimden yanıldım
Aşka düştüm, aşık diye atıldım
Ütmez bildiklerim, üttü maalesef.

Sana sığınırım Rabbil Âlemin
Talihimi yazan senin kalemin
Su aldı batacak, bu ömür gemim
Batmaz bildiklerim, battı maalesef.

Aşık Dursun böyle, çok gördüm
yalan Bu âlemin işi entrika plân
Sevdamı bilirdim, edilmez talan
Ermez bildiklerim, etti maalesef.

Âşık Dursun YEŞİLOĞLU

Mavi Hayat
1.Bölüm
Var Oluş
Konusunun
devamı.....

Serap KAYPAK

Evin balkonuna çıktım hava almak için şöyle bir etrafıma baktım ne güzel rengarenk boyalarla boyanmış balkon pencere demirleri adeta dantele andıran inişli çıkışlı motiflerle bezenmiş iç içe girmiş çok katlı binalar bir arada.

Bir müstakil bahçeli ev varsa da köşede kalmış gibiydi. Ama bahçesindeki rengarenk çiçekler uzun boylu yeşil tonlarındaki meyve ağaçları köşede kalmış evi kurtarıyordu. Tamam evler çok güzel ya içindeki insanlarda güzel miydi mutlu muydu hep onu merak etmişimdir. Kiminin balkonunda süsler çiçekler hatta penceresini açmış içindeki açık renkli koltuklar, yani başında sıradan çamaşırlar, ipten sarkık köşede lavabo çeşmesinde takılı hortum yanı başında devrilmiş kovasıyla hoş olmayan görüntü.

Diğer balkonda anlaşılan temizliğini yeni bitirmiş halısı balkon demirinde atılı sandalyesine oturmuş kahvesini yudumlayan yorgun kadın. Dediğim gibi bu insanlar mutlu muydu yoksa mutluluk rolü mü oynuyorlardı? Enteresan olacak ama bence kesinlikle mutlu insan yoktur hep yaşamak için telaş vardır diye düşünüyorum e haliyle binalar evler iç içe olunca kimin ne yaptığı kolaylıkla anlaşıyordu hele de meraklı gözler adeta canlı yayın izliyorlardı.

Bu; erkek ve dışiden oluşan ailelerde de sıkıntılar dertler kederler mutlaka vardır, şöyle bir mantıken düşünün bırakın evi, koca bir dünya, hayat içindeki canlılar insanlar ve de hayatta yaşaya bilmek için.... Hele hele de birbirine ifade edebilmek için ayakta kalabilmek için verdiği mücadele bu adamın derdi olmaz mı yani her güneşi gören canlının (insanın) derdi mutlaka vardır. O zaman bu

evdekilerin de derdi vardır dertsiz insan olmaz bu da mutsuz olmasını tetiklemiyor mu? Ama yine de önemli olan o mutluluğu yitirmemek umudu kırmamak derdi kötülüğü yerinde tutmak tatmak uzatmamak ona çareler aramak teselli etmek ama bu arada huzursuzluklar devreye girince aile içinde şiddetler soğukluk ilgisizlik öfkeler çatışmalar başlıyor o güzelim lüks koltuklar avizeler özelliğine kaybedip değerini yitiriyor. O zaman da daha hassas kırılğan olan kadın ya da erkek kendini ya bedbaht görünümüne bırakıp hayattan zevk almayan sadece yaşama sonlandırmak için bekleyen depresyona giren oturduğu yerden kımıldamak istemeyen bir canlıya dönüşüyor. O da evinin dağınıklığından balkonun düzensizliğinden çıkartıyor ya da mutluluğu başka yerlerde dışarılarda arıyor umutsuz evde kaç fert varsa artık gerisinden yetmişine hepsi mutsuz ve huzursuz.

Tanrı tarafından öyle bilgiler bahsedilmiş ki, erkekler ve kadınlar öyle iki farklı yapıdalar ki hem birbirlerine zıt hem birbirlerine eş insan doğduktan sonra bilgi ve becerileri gelişir. Onu yetiştirenler öğretmenler eğitenlerle güçlenirler karakterlerini kişiliklerini sonradan alırlar bu herkes tarafından bilinir ama yine de burada tanrının rolü vardır ona erkek ve kadın niteliğini veren Tanrıdır ve doğanın yapısı gereği bu böyledir.

Hani insanoğlu yedisinde neyse yetmişinde de odur dedik ya. Bir bebek doğduğu yetişti önce genç sonra erişkin oldu bu çocuğun almış olduğu eğitimlerden gelişiminden sonra yetişkin evreye geldiği zaman aynı karaktere sahip. O çocuk genç yaşta ya da çocukluğunda yapamadığı belki yapmak istemiş de zamanında baskıyla şiddetle yaptırılmayan yapamayan çocuk bilinçaltına atmış gizlenmiş "er geç seni yapacağım" diyerek belleğine yerleştirmiştir. Kendi haberi olmadan ve de yıllar sonra boş bir imkan bulduğu zaman mesela 70'inde el ayak çekildikten sonra yani tam özgürlüğünü eline aldıktan sonra kendinden emin bir zamanda ortaya salıveriyor.

Devam

Devam

Serap KAYPAK

Nedense doğa insanlarda hatta canlılarda da hep erkeği güçlü otoriter kılmıştır dişiler ise daha pasif daha üretken (çalışkan), aslında yanlış değil mi pekala bir kadında bir erkeğin yaptığını yapabilir. İzlediğim bir belgeselde bir z**** ormanın vahşi hayat şartlarında yaşarken aile üyesi için yapmış olduğu mücadeleye yani onlara sorumlu olduğu kişilere yiyecek bulmasıydı dağları dereleri uçurumları geçerek zirveden zor şartlar altında tırmanarak arıların yapmış olduğu peteği ve balı alıyordu kadın ve çocuğu aşağıda adamın Bala getirmesini bekliyorlardı o adam kayaları tırmanarak zirveye çıkmasını pekala kadın da yapabiliirdi. Kadın mı erkeğin düşüncesi de aynı o balığı yemek istemesem almam ya da yapmak istedikten sonra bir şekilde yapılır düşüncesi vardır.

Yani erkek ne kadar güçlü olursa olsun kadında aynı eşit şartlar altında sunulmuştur önemli olan güç değil aklı ve fikri ile insan olmaktır. Çevreyi tanıyarak doğruyu yanlış bularak her iki cinsin karşısında eksilerini ya da artılarını bakarak alacağı öfkeyle yüzüne vurmak değil de o değerlere bakıp kendine yön vermek ya da verdirmek eğer almıyorsa da saygı duymak.

Yetişkin bir insanı ele aldığımızda onun istekleri dürtüleri arzuları hiç bitmez ki zaten doğanın kanunu bu insanoğlu doyumsuzdur yetinmesini bilmez ama

kendi ince de haklıdır tabii ki gün geçtikçe modası değişir ekonomi özgürlüğü vardır çağ değişir. Gün ortamına uyumak ister yani istekleri ihtiyaçlarından daha ön plana gelmeye başlamıştır insanlığın oluru dışında bu kişilerin nefsi iradesi Azmi hırsı öfkesi sevinçli mutlu olması huzursuz olması gibi kavramları da vardır bunları yaşamak zorunda Zaman geçtikçe insanoğlu bunu kendi çabalarıyla düşüncesiyle fikir ile keşfedilmiştir.

Evet bu devrenin dönebilmesi için canlıların çoğalmasına üremesine ihtiyaç vardır dedik bu da nasıl olmalıydı? Öncesi tabiata aykırıydı taşkınlıklar ortaya çıktı şiddeti doğurdu kimse kimseyi tanımazken bu arada bir takım akıllı aklını kullanan insanlar bilinçlenmişti. Fikirlerine diğer insanlarla paylaşmış korku baskı derken namus ardından yasaklar günahlar türeyip insanın beynini kemirmeye başlatılmış gelenekler görenekler adı altında insanlar aydınlanmaya başlamıştır.

Düğünler töreler bayramlar ev kurmalar düzen birlik beraberlik sağlandıkça insanoğlu tarafından memnuniyeti doğurdu. Ancak insanoğlu rahata kavuştukça kişinin yapısından mıdır nedir hep eksiklik peşinde daha yenilerini bulma çabasına düşüyor elindeki ile yetinmesini bilmiyor. Halbuki ağzı bulamayan çoğunu bulamaz diye bir deyim vardır ya da buldun deyip adeta şımarıyor zevkini çıkarmaya çalışıp karşısındakini rencide edip kalbine kırmasına sebep oluyor hele de biraz ruh yapısı zayıfsa...

İnsanoğlu doyumsuzdur evet hep fazlasını ister yedisinde de ise yetmişinde de... Hal bu ise azının azar ortasının karar çoğunun zarar olduğunu küçük yaşta öğretmek eğitmek lazımdı....

:) SERAP KAYPAK/ OZAN MAVİ

ARKASI GELECEK SAYI

Devam Edecek

Ömer DEMİR

Sevdim

Seni sevdim ben,
Arının çiçeği koklarcasına,
İncitmeden, koparmadan, özümseyerek.
Sevdim seni ben,
Bir dâhinin hafızasında bellek gibi
Yıllarla, acılarla, çilelerle inatlaşarcasına.
Anneye gülümseyen bebek gibi
Bir o kadar saf, içten, masumca
Hiçbir gözde yüzde aramadım seni
Çiy tanesi gibi usulca damlarcasına

Seni sevdim,
Bir bahçıvan in çiçeğine baktığı gibi
Rüzgârın martı kanadını sevdiği gibi
İncitmeden okşarcasına.
Ardıma bakmadım seni tanıdıktan sonra,
Hep hedef, gayret, hayal kurarcasına
Senle doğdum,
Dünyanın okyanusunda limana sarılıp
güverteye sınıksız tutarcasına
Niyazlarımda yer aldın sen,
Ettiğim dualarım kabul olurcasına
Kıskandırır Leyla'yı, Şirin'i sevdam yürekten
ölürcesine

Ben yalnız seni sevdim,
Seninle kurdum hayal alemimi.
Ne yolumdan döndüm ne özümden
inatlaşarcasına.
Kuru ekmeğim tat oldu çilelerim katık
Usul usul yutkunurcasına

Bazen kelimelerim kifayetsiz kalır seni
anlatmaya utanırcasına
Boğazım düğümlenir,
Nutkum tutulur
Lal olur dilim yutkunurcasına.
Yağmur damlasında hissettim seni
Tüm benliğimde bardaktan boşalırcasına

Ömer DEMİR
Şair

OSMANİYE BODRUM KALESİ VE KASTABALA

Osmaniye'den Kadirli'ye doğru giderken Ceyhan ırmağının Kuzey tarafında Çoban tepesi eteğinde yarı kırık dökük bir kale yükselir. Bu kaleye Bodrum kalesi denir. Bu Bodrum Osmanlı'nın cezaevi olarak kullandığı Muğla'nın ilçesi Bodrum değil Osmaniye Bodrum kalesidir. Hemen kalenin ön tarafında Ceyhan ırmağının genişlediği yerde birçok yerli ve göçebe kuşlara göç yolculuğunda ev sahipliği yapan Kırmıtlı kuş cenneti vardır.

Yeri gelmişken biraz Kırmıtlı kuş cennetinden kısaca bahsedeyim. Kastabala vadisinde 250 çeşit kuş çeşidinin varlığı bilinmektedir. Bu kuşlardan bazıları; leylek, arı şahini, kızıl şahin, kara çaylak, orman kartalı, gece balıkcılı, yalıçapkınının üç çeşidi. Kısaca kuşlarının dinlenme üreme ve barınma yeridir. Burası Osmaniye şehir merkezine 11 Km. Uzaklıktadır.

Biz yine dönelim Bodrum kalesine: Bodrum Latince Petrum: Peter İsa'nın havarilerinden birinin yeri anlamındadır. Biz Petrum'u dilimize uyarlayarak Bodrum demişiz.

Kesme burnu ile Bahçe köyü arasındaki bu kale Osmaniye şehir merkezine 12 Km. uzaklıkta kayaların üzerinden yukarı Çukurova'yı gözetlemektedir. Buranın adı yine latince adı Hhierapolistir. İ. Ö 2. Yüzyılda kurulduğu sanılmaktadır. Eski Yunan tanrıça Peresia tapınağı bulunduğu için bu kente Hierapolis yani kutsal kent adı verilmiştir.

Kazılarda çıkartılan buluntulardan rahibe tapınmalarında çıplak ayakla yanan korlar üzerinde ayakları yanmadan yürüdüğü resmedildiği görülür. Bu gelenek bundan önce ve günümüzde şeyhlerin devam ettirdikleri söylenir.

Romalılar zamanında Kastabala Tarkondimotos adındaki krala başkentlik

yaptığı bilinmektedir. Roma krallarından bazıları bu kenti ziyarete gelmişler. Bu krallar Hadrianus ve Carcarlla dır. Buranın halkı krala karşı duydukları saygıdan dolayı bunların heykellerini yapıp dikmişler. Bu devirden sonra burayı vurguncular soyguncular ele geçirmişler bir sürede böyle kalmış daha sonra ise Sasaniler 3. Yüzyılda burayı ele geçirip yağmalamışlardır. Bu devirden sonra burayı terk etmişlerdir.

Şimdilerde buralar Ulaşlıların, Tecirliilerin Bozdoğanların, Ceritlerin ve Avşarların yurdu olmuştur. Bu yeni gelenler de 400- 500 metre uzunluğunda sütunlu yolun kenarındaki sütunların bir kısmını kireç bir kısmını da evlerinde kullanarak tahrip edip yok etmişlerdir. Daha sonra definecilerde acımasızca tahripler devam etmişlerdir Sütunlardan başka heykelleri tiyatro sahnesini de tahrip etmişlerdir. 1946 yılında Karatepe (Kastabala) da ilk kazıya başlamış kazı halen başka arkeologlarca devam etmektedir. Buradaki kalıntılar tamamı gün yüzüne çıktığında Ege'deki Efes antik kentinden daha görkemli ve gezmeyi değer olacağı söyleniyor. Buradaki eserlerin bir kısmı da erken ve geç Hitit kalıntılarına da ev sahipliği yapmaktadır. Kapladığı alan o kadar büyük ki bir kısmı Aslantaş barajı altında kalmıştır.

Burayla ilintili Düziçi Çerçioğlu köyü Domuz tepe höyüğündeki tarihe ışık tutaca kalıntılara daha hiç el atılmamış yerlerde mevcuttur.

Bekir DAĞSEVER
Araştırmacı Yazar

ATIŞMA

Göğ Ökkeş
PALABIYIK

Yüce Allah şahit olsun Sözüme
Daha senden birşey dilemem artık
İsterise Kan Otursun Gözüme
Doğru yanlış nedir bilemem artık
Göğ Ökkeş

Yüce Allah şahit sözüne gardaş
Bende senden birşey dilemem artık
Derdin bin derdime olsada sırdaş
Herkes kendi yolunda hiç bilemem Artık
Aşık Yoldaşoğlu

Devlet erkanında oynanmaz oyun
Ona göre kimi olmalı goyun
Dünyanın üstüne bir dünya koyun
Yalvar yakar yine gelemem artık
Göğ Ökkeş

Herşeyin bir nizam düzeni vardır
Bu düzene ayak uydurmak zordur
Sen böylesen beni aleme sordur
Ben gittiğim yere Gelemem Artık
Aşık Yoldaşoğlu

Kaderime isyan etmedim asla
Koştum ileriye gitmedim asla
Allah şahit bir kin gütmedim asla
Dostun halburunu elemem artık
Göğ Ökkeş

Kader dediğimiz ince bir çizgi
Hersey bir uyumdur bozulmaz ezgi
Yoğurt yemek yiğide has bir özgü
Acı tatlı bende elemem artık
Aşık Yoldaşoğlu

Bazı işler Kusur sayılır ele
Kötü söz çabucak yayılır ele
Yalaka bir insan bayılır ele
Her insanı eve alamam Artık
Göğ Ökkeş

Kusur her insanda olmazsa olmaz
Kötünün bir sözü kemalin bulmaz
Yalan dünya gör bak onada kalmaz
Bende mekanıma Alamam Artık
Aşık Yoldaşoğlu

Derviş olan haktan nasibin aldı
Hırsız insan yine durmadı çaldı
Edep,erkan şimdi Tarihte kaldı
Arasamda insan bulamam artık
Göğ Ökkeş

Yüce Allah kısım kısım yarattı
Gündüz güneş yaktı gece karattı
Keşiş tuttu diyar diyar arattı
Edep ,erkan bende bulamam artık
Aşık Yoldaşoğlu

Bak İnsanlar yetim kaldı yurdunda
Lokman hekim şimdi neyin derdinde
Düşman artık değil dağın ardında
Kendimi hiç boşa salamam Artık
Göğ Ökkeş

Kim dost kim düşmandır tanınır oldu
Lokman hekim derman aradı buldu
Ülkenin her yanı düşmanla doldu
Bir kurşunu boşa salamam Artık
Aşık Yoldaşoğlu

Dünya altın olsa gitmez hoşuna
Mevlam dert verirmiş uçan kuşuna
Dertli sazı ele alma boşuna
İstesemde tatlı Çalamam Artık
Göğ Ökkeş

Gönlünde var ise aşkın mihrabı
Küçük görme dalda gezen sincabı
Uzun zaman vurmadin mı mızrabı
Bende her makamdan çalamam Artık
Aşık Yoldaşoğlu

Göğ Ökkeşim yaşın gitti gidiyor
Yaş gittikçe seni heder ediyor
Gençlik hatasını şimdi ödüyor
Eski zamanlara dalaman Artık
Göğ Ökkeş

Yoldaşoğlu'derki ömür bilmece
Yıllar bir kelime zamanda hece
Kara toprak insan almıyor nice
Bende geçmiş güne dalamam Artık
Aşık Yoldaşoğlu

**Hatice
GÜZEL****PATİKA YOL**

NE GÜZEL DEMİŞ ŞAİR
ONU DÜŞÜNÜRKEN İÇİM GEÇMİŞ
SEVERKEN ÖMRÜM

Sevmek dedim azizim

Bir gün daracak bir patika yolda
yürüyordum. Etrafım çam ağaçlarıyla
çevriliydi. Kuşlar ötüyor rüzgâr
yapraklara sevdanın türküsünü
söylüyordu. Her adımında kalbime bir
soru düşüyordu patika yol cevap vermedi
ama yürüdükçe anladım.

Sevmek birini değiştirmek değildi
olduğu gibi kabul etmekmiş. Bir çiçeği
koparmadan seyretmektir. Bir kelebeği
özgür bırakmak. Yorulan bir cana omuz
olmak.

Patika yol bana şunu öğretti gerçek
sevgi gönülden yapılandı sözlerde
değildi.

Sessizce uzatılan bir el içten bir tebessüm
ve vefadan saklıdır. Ogün patika yolun
sonunda bir yere varamadım ama kalbim
sevmenin en güzel tarifini buldu. Çünkü
sevmek ayrı yolda birlikte yürümektir.
Elini tutmaktır tüm mevsimlere rağmen
buradayım diye bilmektir.

Biraz ilerde iki genç gördüm el
ele tutuşmuş birbirlerine öyle içten
bakıyorlardı ki sanki dünya durmuştu.
Onların sevgisinde umut vardı. Hayalleri
vardı bir yuva kurma birlikte yaşlanma
gençler sevgiyi kalpleriyle yaşarlar.

Yarını birlikte düşler yollarına devam
ederler.

Patika yoluma devam etim. Patika
yolda yürürken ağacın gölgesinde
bastonuna dayanmış Bir yaşlı amca ile
eşi dikkatimi çekti. Hiç konuşmuyorlardı
belki konuşacak sözleri kalmamıştı ama
birbirlerinin gözüne baktıkça her şeyi
anlatıyorlardı. O bakışlarda elli yıllık
emek vardı, birlikte geçirilen zor yıllar,
yokluk, hastalıklar sevgi ve dualar.

Yaşlılık sevgiyi ömrüyle, gençlik
sevgiyi kalbiyle ispat eder.

Patika yolda yürürken küçük bir
çocuk gördüm. Elinde ekmeği bölüp
yarısını sokak köpeğine verdi. çocuk
bunları gösteriş için yapmamış, kalbiyle
yapmıştı.

İçimde dedim ki işte sevginin en saf hali
budur. Sevgi karşılık beklemeden
vermektir.

Patika yolda biraz daha yürüdüm
yol kenarında açmış papatya gördüm
kimse onları görmesene açıyorlardı.
Kimse koklamasa da güzel korkuyorlardı.
Doğa bize başka bir ders veriyordu.

Gerçek sevgi alkış beklemez.

Güneş her gün insan ayırmadan
doyuyorsa toprak zengin fakir demeden
doyuruyorsa.

İnsan sevgisinde böyle olmalıydı.

Sevgi anne

Sevgi baba

Sevgi kardeş

Sevgi evlat

Sevgi dostun

Sevgi bazen bir yaşlının duasında
bazen gencin hayalinde. Bazen de bir
çocuğun mahsun gülüşünde saklıdır.
Hayat bazen patika yol gibidir
Sevgi insanın yürüdüğü yolu cennete
çeviren en büyük nimettir gençlikte umut
olur, masumiyet olur, yaşlılıkta vefa,
çocuklukta masumiyet olur. Ama her
yaşta insanı insan yapan sevgidir.

Sevgiyle kalın umarım
beğenirsiniz.

Hatice GÜZEL

EBU ZER GAFFARİ HZ. HAKKINDA ARAŞTIRM

12 NİSAN 2021 günü Ashabı kiramdan olanları ziyaret etmek için Adıyaman'a yolculuğum başlamıştı. Gerçekten merak ettiğimiz bu sahabe çok uzun boylu muydu? Yoksa tasviri olarak mı mezar uzundur. Yerinde görmek ziyaret etmek hak âleminde onun da şefaatinde manevi olarak yararlanmak niyetindeydim. Adıyaman'ın beş kilometre uzağında Kâhta yolu üzerinde ziyaret köyünde bulunmaktadır. Adıyaman'ın en tanınmış ziyaretlerindenmiş ilk defa gidiyordum bu ziyaretgaha. Manevi bir atmosferi vardı. İnsan huzur buluyordu. Esasen kabri burada olmayıp Suudi Arabistan da olduğu kaynaklarda yazılıdır. Ancak İslamiyet'i yaymak üzere Anadolu'ya gelmiş bir süre buralarda bulunmuştur. IV. Murat döneminde türbesi yapılmıştır.

"Burası, sürekli çalışan Ziyaret minibüslerinin yanı sıra, Ziyaret Çayının varlığı, zamanında su değirmenlerinin kattığı ayrı bir canlılık ve güzelliği, yeşil alanlarının bolluğu, hizmet birimlerinin mükemmelliği ve Ziyaret Kabristanı ile halk nazarında oldukça gözde bir mekândır. Düğünlerde, sünnetlerde konvoy eşliğinde

bu türbeye gelir. Gelin ve damat veya sünnet olacak çocuk ve yakınları sandukanın başında bir Fatıha okuyup, dua edip tekrar dönerler. Bu türbe, yöre halkı tarafından en çok ziyaret edilen türbelerin başında gelmektedir. Toplumun her kesiminden insan, kadın-erkek, Alevî-Sünnî, bu türbeyi ziyaret etmektedir. Evlenecek olan çiftler, düğün konvoyu ile bu türbeye gelir ve türbenin başında ömür boyu mutlu olmak için dua ederler.

Ayrıca halk, özellikle şifa bulmak, çocuk sahibi olmak için buraya gelmektedir. Daha sonra çocuk sahibi olanlar, çocukları erkekse ismini Abuzer koymaktadır. Yörede Abuzer isminde birçok kişi bulunmaktadır. Türbeye, piknik amaçlı olarak da sıkça gelinmektedir. Burada genel olarak kurban adanmaktadır. Dileği gerçekleştirenler kurbanlarını keserek burada pişirip türbede bulunanlara dağıtırlar ya da türbenin bulunduğu yerde kesip eşine dostuna dağıtır. Adarken nasıl niyet ettiyse adağını o şekilde gerçekleştirir. Ayrıca sünnet olan çocuklar veya evlenen çiftler düğün günü bu ziyarete getirilir ve burada dualar okunur."

Anlatıldığına göre, Ebu-Zer Gıfari, içlerinde Mahmut el-Ensari'nin de bulunduğu bir orduyla İslâm'ı tebliğ için Adıyaman'a gelir ve eski adıyla Piryun (yeni adı Pirin) olan yerde Bizanslılar ile karşılaşır ve Savaş esnasında,

Ebu Zer Gıfari'nin başı kopar, ama buna rağmen o başını koltuğunun altına alır."* <https://www.evliyalarm.net/hz-ebu-zer-gifari-adiyaman>

Devam---

İslami bilgiler ansiklopedisinde;

“EBÜ ZER Büyük sahabilerden birisi. Beni Gifar kabilesindendir. Doğum tarihi bilinmeyen bu büyük insanın, daha Resulullah, İslam’ı tebliğe başlamadan üç yıl önce, kendi kendine Allah yolunu bularak haniflerden olduğu anlatılmaktadır. Özellikle cesareti ve atılganlığı ile tanınmış olan

Ebu Zerr, daha İslam ortaya çıkmadan önce kabilesine putlara tapmamalarını, her şeyi bir tek olan Allah’ın yaratmış olduğunu söylüyordu. Kendi ifadesine göre bu dönem içinde kendisine has bir takım hareketleriyle Allah’a ibadet etmiştir.

Nitekim Mekke’de dönen kendi kabilesine mensup bir kişi, Mekke’de ortaya çıkan bir kişinin Peygamberliğini ilan ettiğini, insanlara bir olan Allah’a tapmayı emrettiğini söyleyince Ebu Zerr hemen Mekke’ye gitmiştir. Mekke de bir süre bekletildikten sonra Hz. Ali tarafından Peygamber efendimize götürüldü. Orada Müslümanlığı kabul etti ve o günden sonra büyük bir aşkla ve bütün kuvvetleriyle bu yeni dini yaymaya çalıştı. Bedir, Uhud, Hendek ve Tebük savaşlarında bulunmuştur.

Ebu Zerr, inzivayı seven, mütevazı yapısından dolayı, Hz. Peygamber, Mesihü’l İslam lakabını takmıştır. Ebu bekir’in vefatından sonra Şam’a gidip yerleşti. Fakat Hz. Osman hilafeti sırasında, Şam valisi olan Muaviye’yi debdebeli bir şekilde yaşadığı için eleştirince fitne çıkardığı söylendi. Bunun üzerine Hz. Osman O nu Medine’ye çağırdı. Halifeye “benim dünya malına ihtiyacım yoktur” diye haber gönderen Ebu Zerr, Hicaz’a geldi ve Mekke yakınlarındaki Rebeze denilen bir yere yerleşti. Bilindiği gibi bu dönem İslam ülkesinin merkezinde fitnenin iyice arttığı bir dönemdi. Hz. Osman’ın aleyhine harekete geçen fitneciler, bütün çabalarına rağmen Ebu Zerr bu işe bulaştıramadılar. Hz. Osman ve Hz. Muaviye’ye muhalif olarak tanınmasına rağmen, onlara karşı her hangi bir isyan hareketinde bulunmadı. Rebeze de ömrünün son günlerini maddi sıkıntılar içinde geçirdi. Hicri 651-652 de burada vefat etti ve buraya defnedildi.” * İslami Bigiler

Ansiklopedisi. Hikmet Neşriyat-İst.1993 s.195

Öğle vakti olmuştu. Türbenin bitişiğinde cami ve vakıflar tarafından tarihi dokusuna uygun olarak yapılmış ramazan öncesi bu manevi atmosferi tatmanın huzuru içindeydim. Bedenimde huzur kalbimde bir Allah dostunu ziyaret etmenin rahatlığı vardı. Öğle namazını eda ettikten sonra Caminin imamıyla hoş bir sohbet etme imkânı oluştu. “Mezarın bu kadar uzun olması acaba Ebu Zer Hz. Uzun boylu muydu? Diye sorduğumda,

İmam” rivayetlerde iki metreden uzun olduğu söylenir” dedi.

Hocam Peygamber Efendimizin torunlarından Zeynel Abidin Hz.nin türbesi nerede uzakta mı?”

İmam “ buradan yaklaşık 17 km uzakta iki taratan da yol gider siz en iyisi Kâhta yolu üzerinde yoldan gidiniz tabelada yazar ve sizi yönlendirir”

Hocam” en iyisi bir başka zaman inşallah ziyaret ederim onunda manevi atmosferinden yararlanırım” dedim.

Ramazan öncesi sahabe türbelerini ziyaret iyi gelmişti. Ruhum sıkıntılardan arınmış kalbim huzur bulmuştu. 12 Nisan 2021

Selami KURT

Araştırmacı-Yazar

KAPALI ŞEMSİYE

Reyhan ALTINOK

Zihin, en çok yarım kalan cümleleri tamamlamakla meşgul oluyor. Sen “kapıyı kilitlemedim, ütüyü fişten çekmedim. B12'im eksik. Yaş aldıkça her şeyi unutmaya mı başlıyorum” diye kendine yüklenirken, beynin derin nefes alıpta ciğerlerine hapsettiğin tamamlayamadığın cümleyi hatırlatmak için uğraşıyor.

O gün bunu öğrendim.

Yaz yağmurunun çabuk geçer düşüncesiyle şemsiyemi almadan bir aydır bitirmeyi bekleyen kitabımı bağrıma basıp çıktım. Niyetim sahilde biraz yürüyüp bir palmiye'nin altına oturup kitabımı bitirmektir. İlk başta çiseleyerek yağan yağmur ben adımlarımı attıkça hızlandı. Az ileride duran otobüs durağına doğru koştum. Elinde şemsiyesi olan amca dikkatimi çekti. Elinde kapalı bir şemsiye vardı. Bardaktan boşalırcasına yağan yağmura rağmen açmıyor, ağır adımlarla sahilde yürüyordu. Tam yanıma gelince sendeler gibi oldu. Yanına yaklaşıp koluna destek oldum. Birlikte banka oturduk. Adam gözyaşlarını saklamak için başını gökyüzüne kaldırdı. Yağmurun en güzel yanı buydu; kimin ağladığını kimse anlayamazdı.

“Sırılsıklam olmuşunuz amcacığım. Üstelik elinizde şemsiye varken. Neden açık yağmurdan korunmadınız?” Gözlerime uzun uzun baktı ve sustu...

Yağmur hızını kesmiş ve dinmek üzereydi. Tekrar ayaklandı ve sahilde yöneldi. “Eşlik etmek ister misin güzel kız?”

Hiç düşünmeden öğrenmem gereken bir şeyler var hissi ile yola revan oldum. Zaten ben de sahilde gidiyordum.

“İsmim Murat. Bundan otuz yıl önce yeni evlendiğim eşim ile birlikte hava durumuna bakıp plan yapmıştık. İsteddiğimiz gün istediğimiz saatte %100 yağışlı gösteriyordu. Bebeğimize hamileydi. Doktora gidip cinsiyetini öğrenecekti. İşlerimin yoğunluğu yüzünden onunla birlikte gidememiştik. Sahile yakın bir noktada buluşup yağmurda ıslanacaktık. Bebeğimizin cinsiyetini söyleyip çılgınca dans edip, sahilde yakın bir restoranda yemek yeyip kutlayacaktık. Telefonum çaldığında hala yağmurun dinmemesini bekliyordum. Eşim gelecekti. Bana müjde verecekti. Yağmurda ıslanacaktık. Ne eşim geldi ne de bebeğimizin cinsiyetini öğrenebildim. Arayan polis memurunun davetiyle karakola gittim. Eşimin kullandığı araç, karşı yönden gelen araç ile kafa kafaya çarpışmış. Çarpmanın etkisiyle otomobil bariyerlerden aşağı savrulmuş ve oracıkta can vermişti.

O gün dünyam başıma yıkılmıştı. Uzun psikiyatrist tedaviler sonucu kendimi toparladım. Ne zaman yağmur yağsa, eşimle buluşacağımız noktadan başlayıp sahilde kadar yürürüm. İnsanlara aldırış etmeden eşimin hayaliyle yağmurun altında dans ederim. Öyle böyle tam otuz sene oldu güzel kız. “Sevdiğin biri varsa gurur yapma. Yağmurun ne zaman deneceğini biliyoruz ama insanların ne zaman aramızdan ayrılacağını bilmiyoruz.”

O günden sonra anladım ki bazı insanlar hayatımıza girmek için değil bize bir şeyler katmak için karşımıza çıkıyorlar.

Kimisi sabrı,
Kimisi güveni,
Kimisi kaybetmeden farkındalığı...
Kimisi de en büyük pişmanlığın söylenmeyen sözler olduğunu...

Şimdi biri bana “Hayat sana ne öğretti?” diye sorsa, tek cümle kurarım; *İnsan, en ağır yükü omzunda değil; içinde taşıdığı keşkelerle yaşar.*

YAZAR/ŞAİR
Reyhan ALTINOK
@reyhan_altnk

Ali DEMİRCİ**MUTLU OLDUM**

Şu gönlüme huzur verdin
Ben seninle mutlu oldum
Lale sümbül güller derdim
Ben seninle mutlu oldum.

Behçem çöllere dönmüştü
Kalbime hüznün çökmüştü
Hane harebe olmuştu
Ben seninle mutlu oldum.

Ahraz olmuştu dillerim
Görmez olmuştu gözlerim
Paslanmıştı saz tellerim
Ben seninle mutlu oldum.

Gönlümde güller açıyor
Etrafa koku saçıyor
Mizrabim sevda çalıyor
Ben seninle mutlu oldum

Söyler Demircioğlu'm şöyle
Her an sevdasını özler
Sevda türküleri söyler
Ben seninle mutlu oldum

Ozan Demircioğlu
Ali DEMİRCİ

Bekir ARSLAN**KADER**

İnsanın alnına Allah'ın yazdığı yazı,
Bazıları hoşnut olmaz, sıkılır canı,
Değiştirmeye çaresi yok, gücün yetmez hani.
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Kimi çareyi para pulda arar,
Mevlâm istemezse dünya malı neye yarar.
Doktor reçete yazsa hoca okusa ne yazar.
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Hedefe varmak için çalışıp durursun,
Bazen umudunu kesmiş yüzün yorgun ve solgun,
Yaşarken kimine küsmüş kimine kırılgın,
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Çalıştım oyalandım kovanda arı misali,
Mevlâ istemezse hiç kimsenin bulunmaz emsali.
Kaderinde var ise çirkine kavuşturur güzeli.
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Hava sıcak-soğuk diye isyan etme,
Menfaatime dokunuyor diye dostunu satma.
Sakın ola hatası olanın başına kalkma,
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Yolumu kaybedip yollara düştüğüm anda,
Yetiştığım yuvada ne buldumsa Anada Babada.
Her şükür eyledim bulunduğum sofrada,
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Varsın kadrini bilmesin insanların çoğu,
Düşündükçe bulurlar elbet birgün doğru yolu.
Bekir Ozanım sende görseydin bu tatlı anı,
Çekeceksem çilemi başımın tacısın kader.

Bekir Arslan

Nihat BİLİZ**ŞANLIURFA**

Peygamberler şehri Urfa iline
Bir bahar sabahı varasım gelir
Memleket hayrandır şive diline
Akabe'den bakıp durasım gelir

Birecik'ten akar nazlıca Fırat
İstikamet belli dosdoğru sırat
Yiğide yakışır asil bir kırat
Dört nala şehrimi göresim gelir

Şanlıdır insanı hoştur havası
Tükenir dertlerin biter tasası
Ciğeri meşhurdur balcan tavaşı
Varıp da bir sofra seresim gelir

Işıktır tarihe dünya hep şaşkın
Evliya enbiya binleri aşkın
Dergahta insanlar sel gibi taşkın
Kalbimi bu aşka, karasım gelir

Küçüğe sevgi ver, say ecdadını
Destanlara yazmış asil adını
Töreye bağlıdır Urfa kadını
Gidip de murada eresim gelir

Tadına doyulmaz isot biberi
Acısı terletir ıslatır yeri
Bir çiğköfte yoğur, bacı gel beri
Yufkadan ekmeğe sarasım gelir

Mevsimler değişir başkadır yazın
Sıra gecesinde neşedir sazın
Çekilir ey Urfa azıcık nazın
Bu neyin hikmeti sorasım gelir

Nihat BİLİZ
(Bedranoğlu)
10.06.2026

AÇIK BEYAN

Yoruldum hayattan bu dünya yalan
Kıymet bilmeyenler beni sormasın
Neyim var neyim yok ettiler talan
Candan sevmeyenler beni yormasın

Yüzüme gülüp de dost bildiklerim
Sevip de cananım can dediklerim
Elimle yaşını hep sildiklerim
Yalandan gülüp de boşa sarmasın

Herkesler açıkta bellesin safı
Konuşurken dikkat etme ha gafı
İhanetin olmaz bendeki affı
Nameli sözlerle beni vurmasın

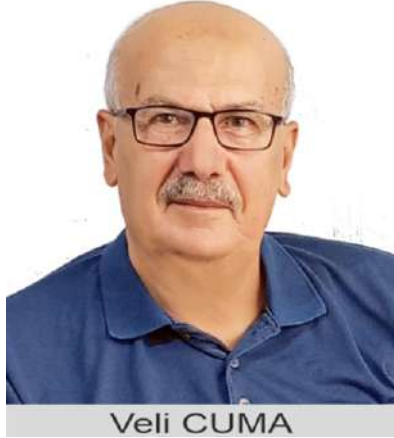
Derde kaldım inan olmuşum verem
Zamandır her şeye ilaç ve merhem
Bazısı etmez ki bende üç dirhem
Kapımı çalıpda orda durmasın

Karşısına geçip demesem ayıp
Yanlışları tek tek yüzüne sayıp
Gelmiş geçmişine şöyle bir sövüp
Yeter be deyipde canım germesin

Yürütürler saman altından suyu
Asalet bozulmuş atadan huyu
Kazarlar ardından binlerce kuyu
Yarab bir makama bunlar ermesin

Çamurdan adamlar bozulmuş maya
Kalmamış turası yitirmiş haya
Yoruldum bak işte ben saya saya
Dost meclisimize bunlar varmasın

NİHAT BİLİZ
25.03.2026

BASKIN

Veli CUMA

Eylül ayı gelince kavurucu sıcaklar azalır, geceler iyice serinlerdi bizim oralarda. Narlar olgunlaşır, incirler morlaşır, bal gibi tatlılaşırlardı. İncirlerin en güzellerini kuşlar yedi. O yüzden her incir ağacının dibinde eli sapanlı bir çocuk sinip bekler, ağaca konan kuşları avlamaya çalışırdı.

Yine böyle bir sonbahar günüydü. O gün akşama dek kuş avladım. Kara İnek akasya ağacında bağlıydı. Aç mı susuz mu aklıma bile gelmiyordu. Şu incir ağacının altı senin, bu incir ağacının altı benim durmaksızın dolaşıyordum. Mutlaka bir kuş vurmali, kırmızı kanlarını sapanımın çatalına sürmeliydim. Yoksa nasıl kanıtlayabilirdim avcı olduğumu?

Tam nişan alırken kuşlar uçuveriyorlardı. Öfkeden kuduruyordum. Açlığımı, susuzluğumu unutmuşum. Güneşin iyice alçaldığının farkında bile değildim. Kız kardeşim:

-Abi, abi! Annem seni çağırıyor, diye sesleniyordu.

Nasıl da keskin gözleri vardı şu kız kardeşimin. Sanki beni görmese ya da görmezlikten gelse olmazdı.

Zorunlu olarak eve döndüm. Annem beni görünce:

-İnek açlıktan öldü, susuzluğundan harladı hayvan, diye bağırdı.

Öyle çok sinirlenmişti ki eline geçirse boğazımı sıkacaktı. Yakayı ele vermemek için izimin üstünde geri döndüm. Mor İncir'in gölgesine oturdum. Mor İncir bütün incir kuşlarının uğrak yeri idi. En güzel incir meyvelerini o verirdi. O nedenlerle küçük avcılar Mor İncir'in altını paylaşamazlardı. Daha oturalı beş dakika olmamıştı ki Ökkeş geldi. Ökkeş amcamın oğluydu. O da benim

gibi bu gün hiç kuş vuramamıştı. Akşam birlikte kuş basmaya karar verdik. Doğrusu yılanlardan korktuğumuz için yanımıza Mehmet'le Ekrem'i de alacaktık. Onları çelik çomak oynarken bulduk. İkna etmek zor olmadı. Baskına dünden razıydılar.

Akşam olmak bilmiyordu. Zamanın bu kadar yavaş aktığının ilk defa farkına varıyordum. Gündüz, o kadar uğraşmamıza rağmen vuramadığımız kuşlardan öcümüzü alacaktık. Belki elli, belki yüz tane kuş vurarak rekor kıracaktık avcılıкта.

Eski bir el feneri bulduk. Yuvarlak sapan taşlarını toplayıp bütün ceplerimizi doldurduk.

Nihayet akşam oldu. Güneş Kara gedik Dağları üzerinden aşır, gitti. Annemin öfkesi geçmişti. Ökkeş'le beni yemeğe çağırırdı. Yemeğe gitmedik:

-Biz karnımızı kuş etiyle doyuracağız, dedik.

Kuşların uyumasını beklerken bir yandan da planlar yapıyorduk. Ağaçların altına sessizce yaklaşacak, fenerin ışığıyla tarayacaktık. Avı gördüğümüzde ben feneri tutacaktım. Ökkeş de sapanıyla taşı fırlatacaktı. Diğerleri vurduğumuz ve yere düşen kuşları bulup bize getireceklerdi. Bıçak bende idi. Mundar olmasın diye onları boğazlayacaktım. Mehmet:

-Kuşları boğazlarken " bismillah " demeyi unutma, dedi.

-Merak etme, unutmam, dedim.

Ortalık iyice karardı. Hoca yatır ezanını okudu. Hoca'nın sesiyle belki kuşlar uyanmıştır düşüncesiyle bir süre daha bekledik. Artık zaman gelmişti. Ayaklarımızın ucuna basa basa portakal ağaçlarının altına doğru ilerledik. Hava biraz serindi. Böylesi havalarda kuşlar alçak dallara tünerdi. Çok kuş avlayabileceğimiz için kendimizi şanslı buluyorduk. Yiyeceğimiz kuş kavurmasını düşündükçe ağzımızın suyu akıyordu.

Portakal ağaçlarının kenarında kocaman kocaman yapraklı küçük bir şeftali ağacımız vardı. Arkadaşlarıma, işe şeftali ağacından başlamayı önerdim. İtiraz etmediler. Şeftali ağacının en alt dalına feneri tuttum. Kuşu göğsü fenerin ışığıyla aydınlandı. Uyuyordu. Hepimiz:

-İşte orada, diye bağırdık sessizlim kararı almamıza rağmen.

Heyecanlanmıştık. Ökkeş:

-Feneri göğsüne doğru tut, dedi.

Sapanı hazırlamıştı bile. Kolunu iterek:

-Dur, dedim.

Elimi yavaş yavaş kuşa doğru uzattım. Birden avuçlarımı kapatıverdim. Yakalamıştım kuşu. Kuş, avuçlarımın içinde durmadan çırpınıyordu. Kalbi, sanki dışarıya fırlayacakmış gibi atıyordu. Feneri kuşa tutup baktım. Ne kadar da çok korkmuştu zavallı. Kesip kesmemekte kararsızlık içindeydim. Bunu fark eden arkadaşlarım: bu kadar güzel olur muydu? -Kes, kes, diye bağırdılar.

Bıçağı cebimden çıkardım. Ağzını açtım. Kuşun boğazına doğru yaklaştırdım. Kuş olacağı sezinlemiş gibi ciyak ciyak ötmeye başladı. Tekrar bıçağı uzaklaştırdım:

-Kesemiyorsan ver ben keseyim, dedi Ökkeş.

Mehmet:

-Ökkeş'e ver o kessin, dedi.

Sanki bunun etyle karnımız mı doyacaktı. Çatlamak üzereydi kuş. Ağzını açıp açıp kapatıyordu:

-Sapasağlam kuş, bırakalım gitsin, dedim.

-Deli misin sen? O bizim ilk avımız. Onu bırakırsak avımız kesilir. Bir tek bile vuramayız, dedi Ökkeş.

Ötekiler de Ökkeş'e hak verdiler. Kuşu elimden alıp boğazlayacaklardı. Vermedim. Avucumu açtım. Özgürlüğüne kavuşan kuş ağaçların dallarına çarpa çarpa kaybolup gitti gecenin karanlığında. Arkadaşlarım öfkeden kuduruyorlardı. Onları ikna etmek için:

-Ya biz olsaydık bu kuşun yerinde. Birisi gelip biz uyurken boğazlamaya kalkışsaydı iyi mi olurdu? Dedim.

Söylediklerimi dinlemiyorlardı.

Boyuna:

-Seninle yola çıkanda suç. Yufka yüreklinin birisin sen. Tövbeler olsun seninle bir daha baskın yaparsak... Diye söyleniyorlardı.

-İyi be. Sanki ben çok bayılıyorum sizinle baskın yapmaya, dedim.

Bozuştuk. Eve gitmeye karar verdim. Bana:

-Gidersen git, biz sensiz de yaparız baskını, dediler.

Onlara bu gece baskın yaptırmayacaktım. El yordamıyla

bulduğum taşları ağaçlara doğru savurdum. Neye uğradıklarını şaşırarak kuşlar pır pır uçmaya başladılar.

Arkadaşlarım:

-Alacağın olsun, diyerek bizim bahçeden komşu bahçelere doğru yöneldiler.

Güya onlarca kuş vurup beni yaptığımı pişman edeceklerdi. Komşu bahçeler oldukça ıssızdı. Böğürtlenlerin arasında yılanların olduğunu ve bu yılanların melediğini sık sık anlatırlardı. Korkudan gidemezlerdi oralara. Eve geldim. Kapı ardına dek açıldı. Kardeşlerim henüz uyumamışlardı. Beni görünce alay etmeye başladılar:

-Kaç ton kuş vurdunuz?

-Vurduğunuz kuşları kamyon getirecek herhalde?

-Kuş kavurmasından bize de düşecek mi?

-Kuşları temizlemeye yardım edelim mi?

Sesimi çıkarmadım. Annem:

-Yemeğini ye de yat, dedi.

Açlığını unutmuştum. Canım yemek istemiyordu. Doğruca yatağıma girdim.

Oda sıcak olmasına rağmen yorganı başıma çektim. Uyumuşum.

Uyandığımda güneş çoktan doğmuştu.

Dışarıya çıktım. Elim, yüzümü yıkadım.

Kahvaltımı yaptım. Annemin beni uyarmasına fırsat bırakmadan Kara İnek'i

çözdüm. Önüme katıp Karabağlı'ya doğru

sürdüm. Peşim sıra Ökkeş, Ekrem ve

Mehmet de geldi. Ökkeş'e:

-Akşam hiç kuş vurdunuz mu? Diye

sordum.

"Cık" etti başıyla. Yalnız bir değil, onlarca kuşun yaşamını kurtarmıştım. Kuşlar m a s m a v i g ö k y ü z ü n d e k a n a t çırpabilecekler, en güzel türkülerini söyleyebileceklerdi. Gökyüzüne baktım. Üzerimizden bir top serçe geçiyordu. Onlara el salladım. Acaba kuşlar olmasaydı doğa bu kadar güzel olur muydu?

Veli CUMA

HER İŞİN BAŞI BESMELE

İnsanoğlunun en büyük silahı besmeledir.

İnsanoğlu kiminle, kimlerle savaştığını bilmez. Benim tek bildiğim bu koca evrende yalnız olmadığımız. İnsanoğlu yaratılırken gözlerine perde çekildiğini yazar Kur'anı Kerimde. Bazı varlıkların insanoğlunu gördüğünü fakat bizlerin onları göremediğimiz ve her işimize müdahale ettikleri söylenir. Bunların başında şeytan, nefis, üç harfliler vs... Ancak bunları biliyoruz. Daha bilmediğimiz neler var kim bilir.

Allah biz müminlere göndermiş olduğu Kur'an-ı Kerim kitabının birçok ayetinde bunu vurgulamıştır. En büyük gerçek ve yol göstericimiz olan Kur'an-ı Kerim ve hadisleriyle yolumuzu aydınlatan (sav) Efendimiz Muhammet Mustafa'dır. "Yüce Rabbim Besmeleyle başlayan hiçbir işi yarım bırakmaz." Diyerek anlatacaklarıma başlarken yukarda bahsettiğim konuları çocuk iken çok dinledim.

Büyüklerimiz bizlere bu hikayeleri anlatırken şimdi anlıyorum ki geleceğimizi de hazırlamak istemişler. İşte; destursuz tuvalete, banyoya girme, girerken de şu duaları okumalısın. Sen görmesen de seni gören var. Evet görenlerin başında Rabbim ve diğerleri... Sıcak suyu şuralara dökme senin göremediğin varlıklarında canı var canları yanarsa çarpılırsın gibi. Aslında her sözlerinde haklılık payı çok büyüktü...

Diye belirttikten sonra...

İşte bir tanesi...

Zamanın birinde bir çiftçi; tarlasına tırpan çekmiş evine dönerken bir tepenin başında acayip bir ateş yanar görmüş. Meraklanarak o tarafa doğru yürümüş.

Melek Avcı Coşkun

Arada biraz mesafe bırakarak orada bulunanlara burada neler oluyor diye sorunca, buyur ederler. Çiftçi adam aç-susuz bir an önce evine gitmek isterken kendini çağıran adamın buyuru üzerine daha da içlerine girince çok güzel hazırlanmış bir sofraya görmüş. Halinden her şekilde aç olduğu anlaşılan çiftçi adam ısrara dayanamaz. Sofraya oturur. Misafiri baş köşeye oturtan diğer adam ve sonra etrafındakiler birer ikişer oturuyorlar çiftçinin yanına. Kendisini ilk başta içlerine davet eden adam. Tekrar tekrar sofrayı göstererek buyur derken bir de hatırlatma yapar. Çiftçi ısrara dayanamaz tam yemeğe başlamak isterken diğer adam çiftçiye "Aklındaki cümleyi sakın söyleme diye ikazda bulunur." Ama çiftçi adam onu dinlemez. O cümle "Besmeledir." Ve besmelesini çeker... Besmeleyi çeker çekmez önünde gördüğü o ihtişamlı sofraya o an değişir.

Besmeleyi söylemeden önceki o muhteşem sofraya üzerindeki bal, bastık, peynir, ekmek, kuzu kavurması vs. Aklınıza getirebildiğiniz o muhteşem yemekler, ikramlıklar birden; hayvan dışkılarına, daha akla gelebilecek başka pis, kötü nDevamesnelere dönüşmüşler.

Devam

Artık orada sadece çöpe dönmüş kötü şeyler vardır. Ve etrafındaki o koskoca kalabalıktan sadece çok pislik çöpler kalırken kendileri de görünmez olmuşlar.

O ilk başta gördüğü ateş sinsin ateşidir. O ateşte yok olur. Ve adam anlar ki kendisi üç harfilere denk gelmiştir.

Bir kadın bir düğünde kendi elbisesini başka bir kadının üzerinde görmüş. Buda yine besmelesiz asılan elbiselerin üç harfiler tarafından kullanıldığına dair bir savdır. O

Bu yüzden "Besmeleyi" dilden düşürmemek çok önemlidir. Bize ne kadar doğru yol aldırır, kiminle karşılaştırır adına yazılmış bir hikaye işte.

Geçmiş zaman ne olursa olsun. Doğru adımlar atmak zorundayız.

Şimdi insanlar; marketlerden, kasaplardan vs. kesilmiş hayvan eti alıyor. Şehirleştik tabi. Köylerde benim çocukluğumda yaşadığım şeyler dahi istisnadır belki!

Ben çocuk iken babam yönünü kibleye çevirerek, besmeleyle keserdi tavuğu... Şimdi hangi hayvanın hangi niyetle nasıl kesildiğini bilmeden alıyoruz, yiyoruz. Bari soframızda ikram ederken dilimizde besmelemiz olsun...

Bizler sadece Allah'a kulluk ederiz. Yediğimiz içtiğimiz giydiğimiz attığımız her adım yaptığımız her işte Allah'ın rızası mutlaka olmalı.

Melek Avcı Coşkun
Yazar-Şair

MAZLUMDA DONANIR DİRİLİR ELBET

Bu dünyada fakir zengine yüktü
Gönül evlerine zan, zillet çöktü
Hak isteyen haklı yalancı çoktu
Bir gün yüce divan kurulur elbet

Yazı kışı olmaz dövünür özü
Sefalet bitince açılır gözü
Genç-yaşlı, çol- çocuk güldürür yüzü
Kötünün defteri dürülür elbet

Mazlumu hafife alma ha sakın
Dur dinle, ne söyler etrafa bakın
Gör ki ona her dem yaradan yakın
Ettiğiniz zulüm görülür elbet

Yorma çeneni dost, etme hiç kahr
Nankörde vicdan kör, kulağı sağır
Alma kul ah'ı bu çok mu çok ağır
Gün gelinde bir gün sorulur elbet

Hurigül ağırdır vebal öldürür
Zalimlerden olma derdi uldurur
İnsanda iyilik koymaz soldurur
Mazlumda donanır dirilir elbet

Melek Avcı Coşkun
Yazar-Şair

"BURADAYIM"

Bir gece vaktiydi yine,
Sokağın sessizliği
Pencereme kadar yürümüştü.
Ben yorgunluğumu dizlerimin dibine
bırakmış,
Gelmeyecek bir sesi bekliyordum.
"Çok yıprattın kendini"
Diyecek birinin hayaline
konuşuyordum.

Kapının çalınmadığını biliyordum
aslında,
Ama insan bazen umudu gerçek
sanıyor.
Çayım soğurken saat ilerledi,
Ben çocukluğumdan kalma bir sabırla
Karanlığın içinden gelecek
Bir cümleyi dinledim.

Sonra kendi sesim oturdu karşıma,
Uzun zamandır
Söylemediğim şeyleri söyledi bana:
"Hadi uyu artık," dedi usulca,
"Dünya yükünü biraz da gece taşıyın,
Sen her şeyi tek başına sırtlanma."

O an anladım;
Beklediğim kişi belki hiç gelmeyecekti.
Ama içimde kalan o sıcak ses,
Omzuma dokunup fısıldadı yine:
"Ben buradayım..."
Ve ilk kez, kendime sarılarak uyudum.

FİKRET ONAY
ŞAİR - YAZAR
(Almanya - Dortmund)

Kaleminden Dökülen Her Satır

Gel otur şöyle yanı başıma,
Anlatacaklarım var sana,
Kaleminden dökülen her satır,
Bir ömrün izidir.
Dinlemezsen yarım kalır,
Sorma hiç "ne oldu" diye.
Yılların tortusu var şu yorgun
bakışlarımda,
Biliyorum, kızılıyorsun yine kendince bana,
Ne diyeyim şimdi ben?
Eyvallah demekten başka...
Sen de haklısın.. belki de.
Biraz kış vardı o günlerde, biraz da hazan,
Sokaklar bomboş, içimde kopan
fırtınalar...
Oysa ne hayaller kurmuştuk, neydi bizi
bozan?
Şimdi anlıyorum, meğer zamanmış bizi
yoran,
Elimde bir tek hatıran,
Bir de bu sönmüş anılar var kalan.
Bazen diyorum,
Çekip gitmeli buralardan sessizce,
Ardına bile bakmadan, yeni bir liman
bulmalı.
Ama nafile, her yol yine çıkıyor sana
gizlice,
Sen bilmezsin o hissi,
Nasıl oturur içe ince ince,
Bir tek vedasız gidişin kaldı aklımda kalalı.
Neyse, uzatmayayım,
Dertleşmekti niyetim sadece,
Sitem sanma sakın haa bunu,
İçimi döküyorum ben hece - hece.
Belki bir gün anlarsın çektiğim bu gizli
çileyi,
O vakte kadar sakla olur mu?
Ben de kalan bu güzel hikâyeyi,
Şimdi artık susma sırası yine ben de,
Biraz da sen konuş durma hadi.

FİKRET ONAY
ŞAİR - YAZAR
(Almanya - Dortmund)

Göğsümdeki Yangın ve Yeni Gün

Zamanın sadece saatlerle değil, zihnin labirentlerinde saliselerle ölçüldüğü o gecelerden biriydi. İnsanın içindeki fırtına o kadar büyür ki, duvarlar üzerine gelir, kelimeler boğazında düğümlenir. Dört yıldır sırtımda taşıdığım o görünmez yük, o gece her zamankinden daha ağır, her zamankinden daha acımasızdı.

İnsan bazen öyle bir sınıra gelir ki, en çok sığındığı limanları, bugüne kadar ettiği duaları, hatta gökyüzünü bile sorgularken bulur kendini. "Neden?" sorusu, cevapsız kaldıkça içindeki yangını daha da körükler. O anlarda etrafına bakarsın; kalabalıkların içinde ne kadar yalnız olduğunu, sesini duyuracak tek bir insanın bile kalmadığını hissedersin.

Acı, insanı yapayalnız bırakan bir evrendir.

Gözlerimi kapatıp biraz olsun kaçmak, dinlenmek istersin. Ama sabaha uyanmak da çare olmaz bazen. Daha dilin ilk kelimeyi dönmeden, bilincin tam uyanmadan o yangın yine göğsünün tam ortasında hazır bekler. Pusuda bekleyen bir gölge gibi... "Her yolu denedim, bütün kapılar yüzüme kapandı" diye haykırmak istersin dünyaya. İşte tam o en karanlık noktada, uçurumun kenarında dururken, bazen hiç beklenmedik bir ses tutar elinizden. Belki bir dost, belki hiç tanımadığınız bir yabancı, belki de sadece içinizdeki o son yaşama arzusu... Sana kim olduğunu, hayatın ne kadar kıymetli olduğunu ve bu dünyada bıraktığın izin değerini hatırlatır. Çünkü insan, ürettiği sürece, dünyaya bir değer kattığı sürece var olur.

Kültürün, sanatın, yazmanın o şifalı eli tam da bu yüzden vardır. İçimizdeki o derin, bazen bizi delirtirten hassasiyet; aslında bizi yazmaya, üretmeye ve anlam aramaya iten şeyin ta kendisidir.

Fırtına dindiğinde, o en koyu karanlıktan "oradan çıktım" diyerek adım attığında anlarsın: Acı da, yangın da geçicidir. Dalgalar ne kadar büyük gelirse gelsin, sahil hep oradadır.

Şimdi sabahın ilk saatleri. Yepyeni bir gün başlıyor. Geceyi ve o ağır savaşı geride bıraktık. Göğsümüzdeki yangın biraz olsun hafifledi. Şimdi derin bir nefes alıp önümüze bakma zamanı

Ömer KIVRAK

Salise Sancıları

Dört yıl bir ömür gibi çöktü de omuzlarıma, Ben her sabah aynı yangınla açtım gözümü. "Yetti" dedim, haykırdım göğsün boşluğuna, İsyan bildi gökyüzü en yaralı sözümü. Kime uzattıysam elimi, bir duvar buldum, Çareler bürokrasi koktu, yollar kapandı. Saliseler geçmedi, ben durmadan yoruldum, Kendi iç savaşımında her hücrem yandı. Ama bak, tam bitti dediğim o uçurumda, Bir nefeslik mesafe kalmışken karanlığa; Bir ses fısıldadı ruhun o son durma anında: "Sen değerlisin, teslim olma bu yalnızlığa." Şimdi koptu o zincir, fırtına dindi biraz, İnkârın içinden inancın sükûneti doğdu. Gece ne kadar sürerse sürsün, gelir o ayaz, Sabahın ilk ışığı o kor ateşi boğdu. Şimdi sabahın ilk saatleri, Elimde kalem, göğsümde hafifleyen o sızı... Biz acıdan pay çıkardık, geride bıraktık harbi; Yeniden yazıyoruz şimdi gökteki yıldızı.

Ömer KIVRAK

Rüstem AHRAZOĞLU

YOBAZ

Geçimini sağlar elden milleten
Ne devletten korkar ne de Allah'dan
Utanmaz ki Ahmed'inin Memet'en
Buna yobaz derler doğrudur dosdum.

Cennet'i sanıyor emmisi kızı
Yalvarsa Allah'a olurdu yüzü
Allah'ı tanımaz şart koşar bazı
Buna yobaz derler doğrudur dosdum.

İnsanlığı yemiş veriyor fire
Hiç ezan okur mu bitinen pire?
Kendisine gelmez sanıyor sıra
Buna yobaz derler doğrudur dosdum.

Eşhedü çekemez dili dolaşır
Kuran'la, imamla her gün uğraşır
Allah'ın işine kırkken karışır
Buna yobaz derler doğrudur oğul.

İnanmaz ki Mekke ile Mina'ya
Ne söylersen söyle çeker sineye
Hürmeti yok baba ile anaya
Buna yobaz derler işte emmioğlu

Yazacağım çok hep kalam kalem
Selam verin almaz, vermez ki selam
Avrupa'ya özenmiş Ahraz ne bilem?
Buna yobaz derler bilmenmi emi

Rüstem AHRAZOĞLU
"Çirkin" Kitabından

MÜDÜR BEY

İki yıldır ekdirmedin tarlamı
Kükredikçe kükredin be müdür bey
Halka kalkan kullanıyon makamı
Alçaldıkça alçaldın be müdür bey.

Biz olmasak ne işin var makamda?
Dilekçeyi yazdım kaldı masanda
İki elim mahşer günü yakanda
Makam senin değil halkın müdür bey?

Takipçi tutsam, kalmadı param
İki yıldan beri sürülmez tarlam
Yumurta istersen doğurmaz hayvan
Alçaldıkça alçaldın be müdür bey.

Üç yüze, beş yüze etme tenezül
Halka hizmet eyle olursun vezir
Oturduğun koltuk bizim be rezil
Bunu bilsen adam olun müdür bey.

Mevkiiyi, makamı kendinin sanma
Bu dünya yalandır boşa aldanma
Devletin malını horda kulanma
Senin değil koltuk halkın müdür bey.

Kırkken geldim, gittim ismim sorsana
Garezin mi vardır bizim Hasan'a?
Yoğurttan, yumurta, süttten hesaba
Çekme bizi çekme zora, müdür bey.

Dilekçe yazdırdım gelmez cevabı
Hakaret eyledin neydi sevabı
Halka kullanma devlet kalemi
Bir gün ucu sana döner müdür bey.

Ahrazoğlu gide gele yoruldu
Yaşım elli beşti, altmışı buldu
Altı ay sonra şükür dilekçe geldi
Utancından çula döndü müdür bey.

Rüstem AHRAZOĞLU
"Çirkin" Kitabından

Mustafa
EKİZOĞLU

ÖMÜR DEDİĞİN

Güvenme para, malına
Bir gün gelir pula döner
Sevinme bahara yaza
Ömür bir gün kışa döner

Dünya fani ömür kısa
Nice sultan düştü yasa
Aldanma şu kuru naza
Gülün sonu haza döner

Çağlar akar dere gibi
Geçer günler sular gibi
Yiğit olan dağlar gibi
Bir gün gelir toza döner

Ekizoğlu söyler sözü
Hakk'tan ayırmaz özü
Bir gün kapanınca gözü
Can turnaya kuşa döner.

*****

VUR SAZA

Vur vur saza vur saza
Çalsın mızrap tellerim
Deli gönül girmiş bağa
Açsın gonca güllerim

Yüce dağda yel estikçe
Yârin diline düştükçe
Aşk içimi köz ettikçe
Uçsun beyaz küllerim

Ekizoğlu söyler iken
Kara göze bakar iken
Aşk sinemi dağlar iken
Gülsün cemal yüzlerim

Mustafa EKİZOĞLU

GEL HA GÜLÜM

Gönül bağım gül çiçekte
Her çeşit bal var petekte
Yel eser dağdan etekte
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Seher yeli eser ilden
Haber sorar ince dilden
Adın düşmüyor dilimden
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Yar kokusu sinem yakar
Ayrı düşen derde bakar
Gözlerim yollara akar
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Kara dağlar duman tutar
Garip gönlüm seni yutar
Aşkın beni derde atar
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Yayla yolu duman olmuş
Gönül derde ferman bulmuş
Hasret beni yaman sarmış
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Uçar kuşlar gök yüzünde
Adın saklı her sözümde
Yaşlar akar iki gözümde
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Ekizoğlu özler gözler
Yâr uğruna bağrın közler
Gel de bitsin yalan sözler
Gel ha gülüm nerde kaldın.

Mustafa EKİZOĞLU

ALİ KÖŞKER

RAHVAN ATLARIMIZ

Ortasya'dan beriye, Altaylardan bu yana
Can ciğer arkadaşız, atlarla hep yan yana
Hizmetkârimiz olmuş, yük taşımış dört yana
Sadıktır atlarımız, savaşlarda barışta
Başarılar dilerim, rahvanlara yarışta.

Türkmen - Yörük kültürü atlarla hep iç içe
Beygirlerim her zaman, yardım etmiştir göçe
Safkanım, yağızlarım hiç dönmesinler piçe
Sadıktır atlarımız, savaşlarda barışta
Başarılar dilerim, rahvanlara yarışta.

Eşkin, tırıs, rahvanı, dört nala gider atlar
Atların yerin tutmaz, denizlerdeki yatlar
Yemi saman, yulaftır, meralardaki otlar
Sadıktır atlarımız, savaşlarda barışta
Başarılar dilerim, rahvanlara yarışta.

Her zaman ve her yerde sanki bize gardaştır
Sırrımızı o saklar güvenilir sırdaştır
Dağ, tepe, bayırlarda yorulmayan yoldaştır
Sadıktır atlarımız, savaşlarda barışta
Başarılar dilerim, rahvanlara yarışta.

Atalarım demişler, alma al, verme kır
Atların iyisidir, alın illaki doru
İrkları önemlidir, rahvanın gitmez yeri
Sadıktır atlarımız, savaşlarda barışta
Başarılar dilerim, rahvanlara yarışta.

Düziçim'de oluyor, rahvan at yarışları
Böyle spor dalları, getirsin barışları
Köşke'rim esirgemen, vurun siz alkışları
Sadıktır atlarımız, savaşlarda barışta
Başarılar dilerim, rahvanlara yarışta.

ALİ KÖŞKER
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
HALK ŞAİRİ

*Kültürümüzü yaşayarak bir
sonraki nesillere aktaran
üstatlarımızla ilgili yazdığım şiirimi
paylaşmak istedim. Saygılarımla.*

SAZIN SÖZÜN USTALARI

Aşık, ozan, şair, yazar
Sazın sözün ustaları.
İğne ile kuyu kazar
Sazın sözün ustaları.

Denizler dağlar aşarlar
Kültürümüzü taşırlar
Halk sevgisiyle yaşarlar
Sazın sözün ustaları.

Mâşuk ateşinde yanar
Badeler içerek kanar
İnsanlığa sevgi sunar
Sazın sözün ustaları.

Alın teri çalışırlar
Sahnelerde buluşurlar
Ekmeklerin bölüşürler
Sazın sözün ustaları.

Ayak alıp atışlırlar
Gönül bağı sataşırlar
Bülbül gibi ötüşürler
Sazın sözün ustaları.

Sevenlerden alkış alır
Alkışlarla mutlu olur
Ölse bile adı kalır
Sazın sözün ustaları.

Dostu küçük görmeyelim
Siyasete girmeyelim
Kıskanıpta kırmayalım
Sazın sözün ustaları.

Köşkerim dönmez sözünden
Hiç bir şey kaçmaz gözünden
Sizleri sever özünden
Sazın sözün ustaları.

ALİ KÖŞKER
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
HALK ŞAİRİ

Salih ERDOĞAN

İNSAN VE HAYAT

Hergün ömürden bir yaprak düşer
Yelkovan hızla döner zaman geçer
İstesende istemesende ömür biter
Sadece hatıralarda kalır hayat

Ağlayarak geldi yalan dünya'ya
Sildi göz yaşlarını baktı semaya
Gönül verdi boş bir hülya'ya
Acıların gizledi umutla yaşadı hayat

Her fani imtihan için gelir.
İyi bilki ne ekersen o biçilir
Birileri giderken başkası gelir
Sırası gelene yol olur hayat

Kiminin bir eli yağda bir eli balda
Kimi hayat sürer zevk-ü sefada
Kimisi yorgun çıkmaz sokaklarda
Çılgınca yaşanır garip bir hayat.

Günler geçiyor , yıllar bitiyor.
Bir mankurt gibi boş boş bakıyor
İblisin tuzaklarına düşüyor
Gaflet içinde gelip geçiyor hayat

Gözleri görmüyor akli şaşıyor.
Ağustosta zemheriyi yaşıyor
Perişanlık paçasından akıyor
Yol tükendi yolcusu yorgun hayat

Kim olmak istemez ki bahtiyar.
Gençliğini yaşamadan oldu ihtiyar
Çok sert esti bu deli rüzgar
Hazan vurdu soldu gül gibi hayat.

Gözde fer dizde derman kalmamış
Umutlar tükenmiş hayaller bitmiş
Artık , yolun sonuna gelinmiş
Bir varmış bir yokmuş hayat.

Erdoğanım dost'a vuslat hedefim
evekkül'le ben sonumu beklerim
Dünya sizin olsun , ahiret benim
Dilerim dost'a giden yol olur hayat.

Salih ERDOĞAN

BİZİM TOROSLARA GENE YAZ GELMİŞ

Ne güzel yaratmış yüce yaratan
Kır çiçekleri dağlarını süslemiş
Haber var ılgıt ılgıt esen rüzgârdan
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş.

Osmaniye nur dağına yaslanır
Koyaklardan ceylanları sulanır
Engin vadilerde kekik koklanır
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş

Çukurova denir akla Adana gelir
Baraj gölü sahil havası verir
Seyhan, Ceyhan ovayı bereketlendirir
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş

Pozantı, Tekir, Çamlıyayla'sı.
Çukurova göç göç olur yazın ortası
Boram boram kokar orman havası
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş

Aslanköy Torosların zirvesi
Yeşillere bürünmüş Cocak deresi
Bölgede Mersin Akdeniz'in incisi
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş.

Erdemli yöresi ne güzel olmuş
Deniz deniz diyerek sahiller dolmuş
Silifke'de çilek yenecek olmuş
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş.

İçel ili, Taşeli'nin başkenti
Bahçeleri narenciye cenneti
Şifa verir keven balı şerbeti
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş

Gazipaşa, Alanya, Serik dağları
İç içe girmiş sahilleri bağları
Turist dolmuş Antalya'nın koyları
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş.

Çukurova yanar yanar örd olur
Her sineği bir alıcı kurt olur
Erdoğan'a yaz ayları zor gelir
Bizim Toroslara gene yaz gelmiş.

Salih ERDOĞAN

CİHAT KİTİŞ**İNSAFSIZ**

Bilmiyor muydun seni sevdiğimi,
Neden gönderdin buraya beni.
Rezillik çekmem için mi gönderdin,
Bunca insafsız kulun arasına beni.
İzlersin göklerden her âlimi,
Çekerim acı kulların arasında ben.
Koşarım kullarının arasında,
Bunca derdi gamı düzeltemem ben.

Cihat KİTİŞ

*****

HAYAL

Ben, pejmürde ve ıssız biriyim,
Sen, ufukları aşan gün batımı.
Ben yerlerde sürünen rezilin tekiyim,
Sana koşsam, yetişebilir miyim?
Sen, ışıqla cihanı aydınlatırsın,
Ben, kör kuyuda bir avare.
Gel karanlığımı aydınlat desem,
Beni de alıp ufuktan batar mısın?

Cihat KİTİŞ

ÖLÜM

Ölümdür insanı, hakikate yük eden,
Öyleyse neden, önyargılara kark eden.
İnsan değil midir, ölüme koşan,
Öyleyse dünyada bunca ceset neden.
Geldik cihana, bırakmak lazım eser,
Ölüm gerçekse, onu ilim yok eder.
Aşktır ölümü yeşerten. İlimi var eden,
Varsa aşk, yoktur önyargı hakikatten.
Aratsın aşkı, ömrün tükenene kadar,
Bilmezsin aslında, kendi özündür aşk.
Bulursan özünü, bulursun yarenini,
Bilmezsin aslında, kendi özündür aşk.

Cihat KİTİŞ

*****

ÖZGÜRLÜK KUŞU

Ben, küçük bir kuşum,
Uçmak isteyen, uçamayan.
Özgürlüğün tadına varamayan,
Kanatları kırık ve zayıf.
Her an umut edip,
Hayalline ulaşamayan.
Gönlü hep tek olup,
Hayatta yalnız kalan.
Gözüme bakıp hoş gören,
Gönlüme umut zerk eden
Kanatlarımı tutup, güven veren,
Fark edilince özgürleşen,
Ben küçük bir kuşum.

Cihat KİTİŞ

CIHAT YEŞİLDEMİR

KARACAOĞLAN

Karacaoğlan Haruniyede doğmuş bir ulu çınar,
Sazından dökülen sevda yüreklerde hep yanar.
Hoğdu Yaylası dile gelir onun güzel adıyla,
Karacaoğlan yaşar hâlâ bu toprağın tadiyla.

Çukurova kokardı hep buram buram özüyle
Dağlar yankı yapardı duyunca daima sözüyle.
Aşkı, gönlü gurbeti yazardı ince ince,sazıyla
Yüreklerle dokundu samimiyetle bence.

Yaylalarda gezerken sevdayı dillendirdi,
Doğanın güzelliği hoğdu yaylasına işlendi
Karacaoğlan adı hep destan oldu dillerde,
Asırlardır yaşamakta gönüllerde, ellerde.

Bizler onun izinde büyüyen birer dalız,
Türkülerle yoğrulmuş bu toprağın evladınız.
Ecdat Karacaoğlan'ın torunu derler bize
Şair Cihat Yeşildemir'den selam olsun size.

Karacaoğlan bizim Düziçi'nin dağıdır,
Türküsü yaylalarda esen gönül bağıdır.
Çukurova kokusu vardır her nefesinde,
Sevda olur yankılanır Toros'un zirvesinde.

Düldül Dağı tanıklık gezdiği yollarına,
Karasu Şelalesi sırdaş olmuş yarınlara.
Yaylalarda sazıyla sevdayı dillendirmiş,
Düziçi'nin toprağı onu bağrında büyüttmüş.

Toroslardan esen yel gönlümüze doluyor,
Düziçi'nin yaylası baharda serin oluyor
Karacaoğlan diyarı hep türkü olup çalıyor,
Yeşildemir der ki bu sevda yüreğimde kalıyor.

Biz bu dağın evladı gönülden sevdalıyız,
Sazımızda aşk vardır yerli arının balıyız.
Ozanların izinde yazan siyah kalemimiz
Cihat der ki Düziçi toprağına bağlıyız.

Çınarların gölgesi hatıralar saklıyor,
Yaylalarda esen yel eski türkü yakıyor.
Karacaoğlan aşkıyla gönülleri okşuyor,
Cihat der ki bu diyar kalbimizde yaşıyor.

Dert olsa da sevdamız dillere destan olur,
Yiğitlerin yurdunda her söz bize can olur.
Düziçi'nin toprağı gönüllerde han olur,
Cihat der ki bu sevda ölmez bize şan olur.

DÜLDÜL'ÜN ETEĞİNDE MOR LAVANTALAR

Düziçi'nin Düldül'ünde mor lavanta gül açar,
Mis kokusu dört bir yana gönüllere nur saçar.
Teleferik renk katınca her gelen hayran kaçır,
Bakan döner bir daha da bu güzelliğe geçemez.

Soner Çerçi emek verip tohumu yeşertmişti,
Mustafa İba destekle bu eseri büyüttü.
Alın teri bereketle toprağı can katmıştı,
Mor lavanta açınca her gönül mest etmişti.

Oluk oluk akar millet lavanta seyretmeye,
Her gelen hayran kalıyor bu güzeli görmeye.
Bir umut olur yavruya derman diye gülmeye,
Dualar yükseliyor Yaradan'a ermeye.

Mor çiçekler rüzgâr ile türkü söyleşir dağa,
Kuşlar konar dallarına, ses verir ovaya.
Düldül Dağı kollarını açmış güzel vatana,
Böyle nimet her zaman nasip olmaz insana.

Karacaoğlan torunuyuz, susmaz bizim dilimiz,
Güzeli görünce coşar gönlümüzle telimiz.
Kalemimiz dile gelir, yazar sevda sözümüz,
Cihat Yeşildemir der ki: Düziçi'dir özümüz.

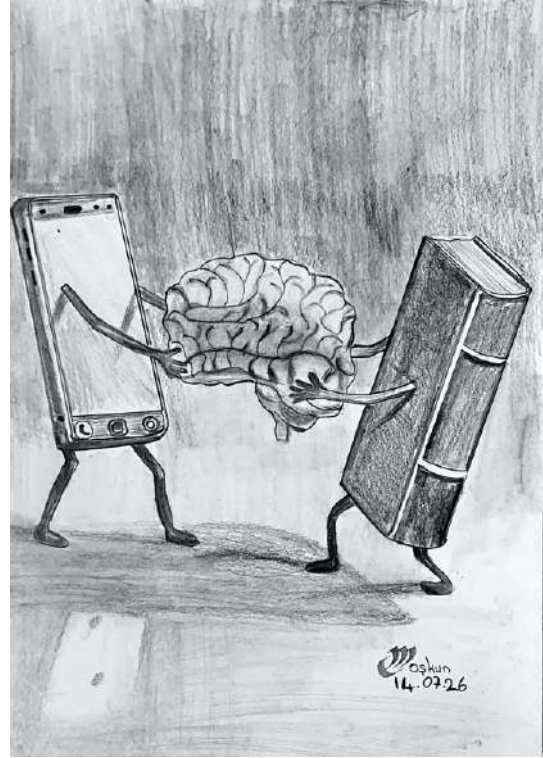
Mor çiçekler solmasın hiç, emeğe olsun selam,
Birlik varsa büyür her iş, daim olsun ihtişam.
Düldül Dağı şahit olsun, yazsın bunu her akşam,
Bu güzel yurt var oldukça yaşayacak bu destan.

Allah daim korusun bu güzelim beldeyi,
Bereketten ayırmasın ovayı da köyleri.
Çalışanlar unutulmaz, yaşatırlar sevgiyi,
Cihat Yeşildemir yazar, selam olsun herkese.

 Yazan: Cihat Yeşildemir

Resim-Sanat

Mehmet COŞKUN

Emine Önder

Köprüden Geçti Gelin

Öykü

*Ağlayı ağlayı düştüm yollara.
Karışayım boz bulanık sellere,
Adı sanı bilinmedik illere.
Gitmeyince gönül yardan ayrılmaz...*

Ne güzel söylemiş Karacaoğlan,
kardeş. Uzaklara gitmek unutturur mu
insana sevdiceğini?

- Neyin var kardeş?
-Anlar mısın beni? Ya da dinler
misin?"

- Dinlerim kardeş, dinlerim. Sana
türkü de söylerim, saz da çalarım. Anlat
akalım; seni ve beni buralara hangi
sebepler getirdi, kimler yaktı canını? Anlat.

İki arkadaşı, Sabun Çayı'nın
üzerine yapılan tarihî köprüye karşı
oturmuş hem dinleniyor hem de
dertleşiyorlardı. Sabun Çayı yine nazlı
nazlı akıyor, onun serinliğinden
faydalanmak isteyen insanlar akın akın
bölgeye geliyordu. Az ilerideki Karasu
Şelalesi, muhteşem görüntüsüyle
misafirlerini büyülemeye devam ediyordu.
Şelalenin biraz yukarısından çıkan su
pınarları, yeşil toprağın ve çamurun
arasında küçük havuzlar oluşturuyordu.

İnsanlar, şifa niyetine bu havuzlara
girerek serinliyordu. Suya girenler, ilk anda
suyun soğukluğuyla ürpererek kendilerini
havuzun dışına atıyor; soğuk suya
alıştıktan sonra ise: " Oh, değmeyin
keyfimize!" diyerek serinliğin tadını
çıkarıyordu.

Sabun Çayı boyunca, dere
yatağında kendiliğinden oluşan havuzlarda
insanlar diledikleri kadar kalabiliyorlardı.
Sabun Çayı, Düziçi halkına dinlenmek ve
serinlemek için çok iyi geliyordu.
Yasin Hoca, sazı elinde, kulağı
arkadaşında, gözü ise serin sulardaydı.

Arkadaşını dinlemeye hazırdı.

- Haydi başla bakalım. Sana nasıl yardımcı
olabilirim?

Yusuf önce sustu. Anlatmak istiyor
ancak nereden başlayacağını bilemiyordu.

- Yasin kardeş, sen bizim yaylaları
gezdin mi? Dumanlı Yaylası'nı bilir misin?
Bekir Pınarından, Kaymakam Pınarından
soğuk sular içtin mi? O şahane
ormanlarda yürüyüş yaptın mı? Kulenin
olduğu yerden bütün ovayı, dağları ve
taşları izledin mi? İşte bizim hikâyemiz
Dumanlı Yaylası'nda başladı.

- Evet, dedi Yasin Hoca. "Ben de
festivale katılmışım. Fakat o pınarlardan
su içmedim, kuleye de çıkmadım. Ama
henüz çıkmadım," diyerek gülümsedi.
Yusuf derin bir nefes aldı ve anlatmaya
başladı:

- Biliyor musun kardeş, bir
bakışından bu kadar etkileneceğimi
düşünmemiştim. Beni peşinden koşturan
boyu, posu, huyu ya da suyu değildi. Bir
bakıştı... Sanki yalnızca o tek bakışı için
gelmişti yaylaya. 'Doğayı severim,' dedi
bana usulca. Ardından: 'Yarın Döldül
Dağı'nın zirvesine yürüyüşümüz var.
Bizimle gelir misin?' diye sordu. Hiç
düşünmeden: Evet, dedim. Döldül Dağı'na
ilk defa mı çıkacaktı, bilmiyordum. Zirveye
ulaşınca kadar yolların ne kadar güzellik
ve huzurla dolu olduğunu anlatıyordum.
Kekik kokularının yürüyüşe huzur kattığını,
çeşit çeşit bitkilerin dağları süslediğini,
koyunların, keçilerin ve çobanların dağlara
bambaşka bir renk kattığını söylüyordum.
O ise beni sessizce dinliyordu. Henüz adını
bilmiyordum. Benim için yalnızca "güzel
gözlü kız" dı. Belki de adı Elif'ti.
Karacaoğlan'a türkü yaktıran Elif gibi:

*"Elif'in uğru nakışlı
Yavru balaban bakışlı
Yayla çiçeği kokuşlu
Kokar Elif Elif diye"*

-Adını sormaya korkuyordum.
Çünkü adını sorduktan sonra arkasından
gelecek başka sorularımın onu ürkütüp
kaçırmasından çekiniyordum. Ertesi sabah
grupça buluştuk. Yarı taşlık, yarı yeşillik
olan,

Döldül Dağı Tırmanışı

Düldül Dağı'ndaki yürüyüşümüz başlamıştı. Fakat nedense ben dağın her zerresinin rengârenk çiçeklerle, kuşlarla ve böceklerle dolu olduğunu hayal ediyordum. Sık ormanların arasından bizi görünce kaçan geyikler, tavşanlar ve tilkiler çıkıyordu karşıma. Geyiklerin daha bol olduğu zamanlardan anlatılan hikâyeler, gözümde geçmiş gibi canlanıyordu. Yürüyüş grubu kalabalıktı ama ben kimseyi görmüyordum, kimseyi duymuyordum. Yalnızca ona odaklanmıştım.
-Düziçi'ne daha önce gelmiş miydiniz? diye sordum.

-Hayır, ilk defa geliyorum, diye cevap verdi.

-Buralarda görülüm

Ben de heyecanla anlatmaya başladım:

-Kaplıcalarımız bir zamanlar çok meşhurdur. Yeşil Şelale'mizi, barajımızı ve zeytin festivalimizi duymuş muydunuz?

-Bundan sonra duyarım. Nasıl olsa artık buralardayım, diye cevap verdi.

-İnsanlarımız sıcakkanlıdır. Buralarda il yabancılar çekmezsiniz. Küçük ve şirin bir ilçemiz var. Kısa sürede her yerini gezebilirsiniz. Karagedik Kanyonu'nu duymuş muydunuz? Yazın Dağı'ndaki Deve Mağarası'nı ve Deve Geçidi Kanyonu'nu da gezin, görün derim. Bayılacaksınız.

Bir süre sonra ikimiz de nefes nefese kaldığımızı fark ettik.

-Şey, hanımefendi... Buralardaysanız yamaç paraşütü yapan gençlerimiz de var. Düziçi'ni yükseklerden, havalı havalı görebilirsiniz, dedim.

-Anladım kardeş... Ben bu kızın gözlerinin kuyusuna düşmüştüm. Üstelik oradan çıkmak da istemiyordum. Acaba o benim hakkımda ne düşünüyordu? Kimdi? Neden Düziçi'nde idi? Bu soruları kendi kendime sorarken zirveye varmıştık bile. Ben oldukça yorulmuştum, o ise gayet dinçti.

-Kolaydı, çabucak geldik, dedim. Yorgun olduğumu ve zorlandığımı belli etmemeye çalışıyordum.

Herkes manzaraya dalmış, etrafı seyreliyordu. Düldül Dağı için hazırlanan projelerden söz ediliyordu. Teleferik çalışmalarının bir süre durduğu ancak çalışmaların yeniden öncelikli hâle getirildiği anlatılıyordu. Gençlerden biri, ilerleyen dönemlerde günübirlik turların da yapılabileceğinden bahsediyordu. Güzel gözlü kız, sırt çantasından çıkardığı suyu yudumlarırken sesli bir şekilde:

-Acıktım galiba. Dedi.

"Çok güzel yemeklerimiz var. İnanın, hepsini çok seveceksiniz," diye geçirdim içimden. Fakat düşüncelerimin sesli bir şekilde

ağızımdan çıktığını fark edince şaşırdım.

-Bizim buralarda hiç aç kalmazsınız, diye devam ettim. Paranız bitse bile mavi çadırları arayıp bulun. Davul sesi geliyorsa düğündür, dua sesi geliyorsa cenazedir. Üç gün boyunca sabah, öğle ve akşam kesinlikle yemek verilir.

-Düğüne 'Hayırlı olsun.' diyerek girip selam vermeniz, cenazede de 'Başınız sağ olsun.' demeniz yeterlidir. Kim olduğunuz, kimin yakını olduğunuz ya da nereden geldiğiniz sorgulanmaz. Sizi en güzel yere oturtur, yemeklerle, çaylarla ve tatlılarla iyice ağırlarlar. Bu iki amaçla kurulan çadırlar buralarda her zaman bulunduğu için içiniz rahat olsun, dedim. Gözlerimin içine baktı ve gülümsedi.

-Sevdim buraları, dedi.

Düldül Dağı'nın zirvesinde, mutlu ve huzurlu bir ifadeyle etrafı izliyordu. Sonunda cesaretimi toplayarak sordum:

-Sahi, sizin adınız nedir? Ne iş yapıyorsunuz?

Sanki dağın zirvesinden aşağıya düşecekmiş gibi oldum.

-Bu arada ben Yusuf, dedim. Benim adım Yusuf. Esnafım.

Elini uzattı.

-Ben de Mine. Memnun oldum. Tayinim buraya çıktı. Artık ben de buralı sayılırım. Düziçi'nin yeşiline bayıldım. Gezmek bana çok iyi geliyor. Koşmayı da seviyorum. Karkın Yaylasına, Söğütlü Yaylasına gidebilirim. Hatta buralarda uzun süre kalabilirim, dedi.

-Kardeş, ne iş yapıyormuş? diye sordu Yasin Hoca.

-Ah, ah! Sormaz olaydın kardeş. Bütün hayallerim suya düştü. Ben onun gözlerinde boğuldum, çıkamadım. Sen söyle şimdi, ben ne edeyim ne söyleyeyim?

Oysa onu ilk gördüğümde, "İşte aradığım eşim bu!" demiştim. Onu gelin alayıyla bu köprüden geçirecektim. Davullar ve zurnalar çalacak, Neşet Ertaş'ın "Köprüden Geçti Gelin" türküsü eşliğinde onunla oynaya oynaya köprüden geçecektim. Geçemedim kardeş... Geçemedim."

Sabun Çayı Piknik Alanı

Yasin Hoca'nın da tayini Düziçi'ne çıkmıştı. İlçeye geleli üç yıl olmuştu. Okulların birinde müzik öğretmenliği yapan genç bir delikanlıydı. O da Düziçi'ne geldiğine çok sevinmiş, ilçenin dağlarını ve ovalarını gezmişti. Yusuf'la da ilçeye geldiği ilk yıllarda Tanışmıştı.

- Evlilik için erken değil mi?" dedi arkadaşına. "Sanki hemen karar verilecek bir şeymiş gibi konuşuyorsun. Sorumluluk almaya hazır mıydın? Köprüden geçen gelin çok olur da insanın ömrünü birlikte geçireceği gelini bulması zordur. Onu bulunca da köprüden geçirmene gerek yok. Zaten köprüden geçene kadar herkes ayıya dayı diyor. Davul bile "Dengi dengine!" diye çalıyor kardeş. İnşallah sen de dengini bulursun.

Ardından gülümseyerek devam etti:

- Hem ben de sevdim buraları. Belki çifte düğün yaparız, neden olmasın?

Peribacalarından Düldül Dağı'na damat olabilirim. Dur, sana bir türkü çalıp söyleyeyim.

Yasin Hoca sazın tellerine dokundukça sazın sesiyle sözleri birbirine karışıyordu. Çevrelerindeki kadınlar, erkekler ve çocuklardan birkaç kişi yanlarına yaklaşmış, türküyü tempo tutmaya başlamıştı. Saz da söz de iyice coşmuştu.

İki dost bir süre sonra sustu. Yasin Hoca arkadaşına dönerek:

- Sana bir sipariş vermiştim. Hediyelekler hazır mı?" diye sordu.

-Hazır kardeş. Fıstıklar ve fıstık helvası hazır. Diğerlerini de temin ettim. Memleketine giderken alabilirsin. Bugünü de istersen Harun Reşit Kalesi'nde tamamlayalım. Hem gitmeden önce Düziçi'ni yüksekte bir kez daha görürsün. Ne dersin?

-İyi olur dostum. Haydi, sana bir de neşeli türküyü söyleyeyim. Dağı taşı inletsin. Doğanın kokusunu ruhumuza çeker, gözlerimizi yeşil renkle bayram ettiririz, dedi.

Kısa süre içerisinde Harun Reşit Kalesi'ne vardılar.

Yasin Hoca:

-“Kalenin bayır düzü, Mevla'm ayırdı bizi.” mi diyelim? Yoksa “Ben güzele güzel demem, güzel benim olmayınca.” mı? Ya da “Ala gözlüm, ben bu ilden gidersem, zülfü perişanım kalır mı?” mı söyleyeyim? dedi. Sonra sazını çalmaya ve türkülerini söylemeye başladı.

Karacaoğlan sazını ve sözünü bırakıp bu dünyadan göçüp gidince onun mirasını yaşatacak nice ozanlar yetişmişti. Kimler geldi, kimler geçti bu sulardan... Kimler geçti bu köprüden... Gelen geçti, giden geçti. Gelin geçti...

Emine ÖNDER
Yazar

Sabun Çayı Tarihi Köprü

SABUN ÇAYI

Bilmem hangi zamanda kim yapmış bu köprüyü?
Üstünden zaman akmış, altından Sabun Suyu...
Sormadan anlatıyor, bize birçok öyküyü,
Üstünden zaman akmış, altından Sabun Suyu...

Özen ile yontulmuş, yapısının her taşı,
Bulunmaz buralarda, başka benzeri, eşi,
Bu güne dek üstünden, geçmiş sayısız kişi,
Gidip görmeye değer, yumşak kemer örgüyü.

Bu köprünün her taşı, değmiş usta ellere,
Asırlarca direnmiş, depremlere, sellere,
Ne sorular getirir, baktıkça, akıllara,

Geçit vermiş yıllarca, çobana da, beye de,
Buradan gidilirmiş, şehire de köye de,
Ayağı su içinde, temel, sağlam kayada,
Gelip gezip görenler, doğrular bu yargıyı.

İki yandan yolcular, bu köprüye derilmiş,
Devamlı hizmet etmiş, ne durmuş, ne yorulmuş,
Bu ırmağın üstüne, bu amaçla kurulmuş,
Yaşamamış hiç kimse, bu geçitte korkuyu.

Sabun Çayı yıllarca, gece gündüz çağlıyor,
Köprüsü bu gün bile, büyük yarar sağlıyor,
Eski devirleri de günümüze bağlıyor,
Her geçişte sorarım, kendime bu soruyu.
Bilmem hangi tarihte, kim yapmış bu köprüyü?
Üstünden zaman akmış...Altından Sabun Suyu...

İbrahim PATAZ

**Afyonkarahisar
27 Ağustos 1922,**

Sağ kulağımın yanından geçen Yunan mermisi kulağımı çınlatıyordu. Askerlerim her adımlıyla, her bakışıyla yeri göğü inletiyor, adeta düşmana eceli hatırlatıyordu.

Alnımdan terler süzülürken hücumla devam ediyorduk. Ortalık kan gölüne dönmüştü. Hava, sanki yaşananları anlamış gibi kararmıştı. Mermiler uçuşuyor, feryatlar birbirine karışıyordu.

Bir soluk aldım, ateş ettim ve bir düşmanı vurdum. Bir soluk daha aldım, ikinci düşmanı vurdum. Derken karşıdan gelen bombayı gördüm.

Zaman durdu. Sağıma baktım. Askerimi gördüm ve gözlerine kilittlendim. Gözleri çakmak çakmaktı, derin bir hırsıyla parlıyordu. Soluma baktım. Oradaki askerin gözleri vatan aşkıyla doluydu. Sağ kolundan oluk oluk kan akmasına rağmen yarasını hissetmiyor, vatan aşkıyla yanıp tutuşuyordu. Etrafımdaki yüzlerce göze baktım. Hiçbirinde korku göremedim. Dişlerimi sıktım ve kendimi gelecek darbeye hazırladım. Çekilmedim, kaçmadım. Bombayı atan Yunan askerin gözlerine diktim gözlerimi. Onda bizde olmayan bir şeyi gördüm:

Korku...

Çünkü Türk eceliyle yeni tanışıyor. Korkusuna yalnızca bir gülümsemeyle karşılık verdim. Ardından büyük bir patlama oldu. Toprak ayaklarımın altından çekildi ve geriye savruldu.

Kaburgalarım keskin bir ağrı saplandı, kulaklarım yeniden çınlamaya başladı. Toz toprağa bulanmış bir hâlde yeniden ayağa kalktım. Uzağa fırlayan silahımı aldım. Kanlı ellerim silahımla yeniden buluştu. Bir soluk aldım, üçüncü düşmanı vurdum. Bir soluk daha aldım, dördüncü düşmanı vurdum. Türk ordusu akın akın ilerliyordu. Durmak bilmiyor, adımlarıyla sanki yeri sarsıyordu. Toprak kana bulanmış, rengi bordoya dönmüştü. İlerleyerek düşman siperlerine girdik.

Zafer yakındı.

Aramızdaki mesafe giderek daralıyor, bu durum ateş etmeyi zorlaştırıyordu. Yunan ordusu şaşkın ve korkaktı. Askerlerinin gözleri dehşet ve pişmanlıkla doluydu. Neden korkuyorlardı?

Bizden... Atatürk'ün komutasındaki Türk ordusundan...

Ben Atatürk'tüm. Biz Türk'tük. Onlar Türk ecelinden korkuyorlardı.

Zafer yakındı.

Mesafe, tüfeklerin kullanılamayacağı kadar daralınca emrimi verdim:

-Süngü tak!

Türk ordusu hep bir ağızdan kükredi:

-Emredersiniz, komutanım!

Yakın çatışma başladı. Askerlerim emrimle tüfeklerine süngülerini taktılar. Hiçbirinin eli duraksamıyor, hiçbiri tereddüt etmiyordu.

Hepsi kendinden emindi ve hiçbiri korkmuyordu. Çünkü onlar Türk'tü.

Çünkü biz Türk'tük.

Düşman askerleri de tüfeklerine süngü taktılar. Ancak onlar kendilerinden emin değildi. Elleri kuş gibi titriyor, her hareketlerin de tereddüt ediyorlardı. Korkuları gözlerinden okunuyordu.

Askerlerim süngülerini taktıktan sonra hızla ileri atıldılar. Düşünmeye ve tereddüt etmeye vakit yoktu. Türk ordusu daha hızlı olmak zorundaydı ve askerlerim de öyle yapıyordu. Yunan ordusu kendini savunmaya çalışırken yavaş yavaş geri çekiliyor ve kaybediyordu. Türk ordusu ise ilerliyor, adeta zafere koşuyordu.

Dakikalar boyunca toprak kanı emdi. Savaş alanı kan gölüne döndü. Yüzlerce Türk askeri şehit oldu. Türk ordusunun karşısında titreyen Yunan ordusu mağlup edildi.

Yerde sayısız cansız beden ve şehitlerimiz vardı. Şehitlerimizin her biri vatan uğruna can vermişti. Hayatta kalan askerlerime baktım. Gözleri gururla parıltıyordu. Vatan aşkıyla yanıp tutuşuyorlardı. Şehitlerine duydukları saygıyla dimdik duruyorlardı.

Kana bulanmış şanlı Türk bayrağına baktım. Bayrak, bütün ihtişamıyla hâlâ parlıyordu. Onu ellerime aldım ve bir daha yerinden çıkmamak üzere toprağa diktim.

Zafer bizimdi. Afyon bizimdi ve bizim kalacaktı.

Ben Türk'tüm.

Biz Türk'tük.

İlelebet de Türk kalacaktık.

Erva Türkoğlu

ORHAN OYANIK
(İLİMDAR)

Aslen Çankırılı olup 1975 yılı Aksaray doğumludur. İlk ve ortaöğrenimini Anadolu'nun çeşitli yerlerinde tamamladı. Anadolu Üniversitesi. İktisat Fakültesi İktisat Bölümünü Onur Öğrencisi olarak bitirmiştir. Aynı üniversitede işletme ve sosyoloji eğitimi almıştır. Hâlen bu üniversitenin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde lisans öğrenimini sürdürmektedir. 2016 yılında da Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi (ÇOMÜ) Eğitim Fakültesi'nden Felsefe Grubu Öğretmenliği Pedagojik Formasyon Sertifikasını alarak Felsefe Grubu Öğretmenliği yapmaya hak kazanmıştır. Öğrenmenin ve öğretmenin hazrı onu hep okumaya ve yazmaya yöneltmiştir. Bu yazma eylemi şiir, öykü, deneme, masal türleri olarak ortaya çıkmıştır. Basıma hazır öyküleri de vardır. İlk şiir kitabı 'Gümüş Dizeler'den sonra Şair Yazar Fatma Özger Bilgiç ile beraber Ortak birçok esere imza atmışlardır. Edebiyat ve sanat ile ilgili programlar organize etmektedir. Şiirlerinde İLİMDAR mahlasını kullanmaktadır. 2021'de T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından "Halk Şairi" ünvanına layık görülmüştür. İLESAM, MEYAD. KAŞOD, YAZAR-BİR, MSG, KOŞADER NURARSDER, başta olmak üzere birçok meslek birliği ve derneğe üyedir. Yurt içinde ve yurt dışında değişik program festival ve etkinliklere katılan şair, çalışmalarına devam ediyor. Şiirleri başta Posta, Mersin Akkoza, İLESAM, İmbik, Çıngı, Vezin, 4Mevsim, Gönül Eri, Mavi Yol, Kumru Dergisi olmak üzere birçok ulusal gazete, dergi ve antolojide yayınlanmıştır. Ulusal düzeyde açılan birçok şiir yarışmasında dereceleri bulunmaktadır. 2022'de katıldığı yarışmada "Yolumuz Cumhuriyet" adlı şiiri ile İstanbul Çekmeköy Belediyesi'nin Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığının koordinasyonunda düzenlediği Cumhuriyet'in 100. Yılı Marş Yarışması'nda seçici kurul tarafından marş olarak bestelenmeye değer ilk 100 eser arasına seçilmiştir. Türkiye ve diğer Türk Cumhuriyetlerinden yazar ve şairleri bir araya getiren şiir ve müzik festivalleri tertip etmekte, birçok programa da ev sahipliği yapmaktadır. Bir kamu kurumundan emeklidir. Evli, bir kız çocuğu (Neva Oyanık) babasıdır. Çanakkale'nin Çan ilçesinde ikamet etmektedir

Eserleri:

1.Gümüş Dizeler İstanbul 2012 2. Şiir Gözlüm İstanbul 2016 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte 3.Aşkın Kıyısı İstanbul 2016 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte 4.Şiir Perisi İstanbul 2016 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte 5.Aforizma Denizi İstanbul 2018 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte. 6.Yürekten Damlayan Öyküler İstanbul 2018 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte. 7. Gönül Heceye Uçtu Adana 2019 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte 8.Masal Şehrine Yolculuk Adana 2020 Fatma Özger Bilgiç ile birlikte

Hazırladığı Antolojiler:

1.Allah, Kur'an-ı Kerim ve Hazreti Muhammed Şiirleri Güldestesi İzmir 2017 (Fatma Özger Bilgiç ile Birlikte) 2.Anne ve Baba Yüreğinden Evlada Şiirler Güldestesi İstanbul 2018 (Fatma Özger Bilgiç ile Birlikte) 3.İlklerin Şehri Tarsus'tan Kültür Başkenti İstanbul'a Şiir Köprüsü Güldestesi Adana 2019 (Fatma Özger Bilgiç ile Birlikte) 4.Demlenmiş Şiirler Güldestesi İstanbul 2020(Fatma Özger Bilgiç ile Birlikte) 5.Cumhuriyet'in 100.Yılında Atatürk ve Cumhuriyet Şiirleri Güldestesi Ankara 2023 (Fatma Özger Bilgiç ile Birlikte)

Aldığı Ödüller:

1.Hikmet Okuyar 2017 Şiire Üstün Hizmet Ödülü 2.Türkiye Şair Ozan ve Yazarlar Kültür Derneği Genel Merkezinin Türkiye Genelinde Açtığı Şair Mehmet Akif Aksoy Ödüllü, "Toprak ve Şüheda" Konulu Şiir Yarışmasında Takdirname 3.Mersin Toroslar Belediyesinin Türkiye Genelinde Düzenlediği Mersin 3 Ocak Konulu Şiir Yarışmasında 2.lik Ödülü (2019) 4. 2022'de katıldığı yarışmada "Yolumuz Cumhuriyet" adlı şiiri ile İstanbul Çekmeköy Belediyesi'nin Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığının koordinasyonunda düzenlediği Cumhuriyet'in 100. Yılı Marş Yarışması'nda seçici kurul tarafından marş olarak bestelenmeye değer ilk 100 eser arasına seçilmiştir.

Bestelenmiş Şiirleri:

1.Dost Işıktır Hayata (Âşık Ziya Var) 2.Yine Sev Beni (Udi Bestekâr Yıldız İrengün) 3.Ey Gözüm (Âşık Ziya Var) 4.Al Götür Beni (Âşık Ziya Var) 5. Rahmet Kapısı Kur'an (Âşık Ziya Var) 6.Çan Spor Marşı (Âşık Ziya Var) 7.Vur Mehmed'im Vur (Âşık Ziya Var) 8.Döndüm (Âşık Ziya Var) 9.Dar Ettin Dünyayı (Bestekâr Müzisyen Murat Duman) 10.Oy Ben Ne Yapayım (Âşık Ziya Var)11.Atatürk (Âşık Selahaddin Dündar) 12.Gelincik Çiçeğim (Murat Demirhan) 13.Zümrüt Gözlüm (Orhan Canses)15.Bana Gitmek Kaldı (Orhan Canses)16.Cumhuriyet İlkokulu Marşı (Çan) (Özgür Selçuk) 17.Açılır mı? (Özgür Selçuk)

Orhan OYANIK

İletişim:05373593349

Mail : orhanoyanik@gmail.com

**Orhan
OYANIK****BEŞERİYET DESTANI**

Karanlığın bağrından süzüldü bir damla nur,
Toprak nefes alınca dindi o sonsuz gurur.

Âdem'in adımları arzı vatan eyledi,
Ruh bedene değince kâinat can diledi.

Dağları Ferhat gibi deldi geçti elleri,
Çöllere hayat verdi sevda dolu dilleri.

Mağara kuytusundan saraylara göç ettik,
Ateşin şulesiyle karanlığı mahvettik.

Uygurluklar yeşerdi nehirlerin izinde,
İnsanlık şekil buldu tarihin dehlizinde.

Kimi zaman hançerle, kimi zaman kalemle,
Yazıldı bu hikâye bin bir türlü elemle.

Bilgelik bahçesinde hikmetle çok donandık,
Nefsin kör kuyusunda gafletle biz sınıandık.

Nuh'un gemisindeydik, gök yarılıp akarken,
Yeni bir dünya kurduk, güneş ufka bakarken.

Yıldızlara göz diktik göğe kanat açarak,
Karanlık gecelerden aydınlığa kaçarak.

Demiri hamur ettik, çeliğe verdik şekil,
Akıl denen rehberle olduk mülke bir vekil.

Lakin hırsın ateşi bazen yaktı dünyayı,
Savaşlarla kirlettik o masum pak rüyayı.

Bir yanda sonsuz sevgi, bir yanda derin nefret,
İnsanoğlu kendine hem rahmettir hem mihnet.

Destan henüz bitmedi, mühimdir her bir karar,
Geçmişin aynasıyla bugün yarına yarar.

İlimdar der; aşk ile yoğursak her bir anı,
Güneşle mühürlenir beşeriyet destanı.

Orhan OYANIK(İlimdar)
Halk Şairi Yazar Sosyolog
Çan-Çanakkale

DOST ARADIM

Dostum derim dost kıymetli bilene
Çalıya gül demek âdetim değil
Koşarım ben adım adım gelene
Gidene gel demek âdetim değil

Döktüm alın teri haram yutmadım
Güçsüzü bırakıp güçlü tutmadım
Çıkar için bir dostumu satmadım
Karaya al demek âdetim değil

Koymadım kalbime nefret denen kir
Yaşadım hayatı sevgiye dair
Beni bilen bilir içim dışım bir
Zehire bal demek âdetim değil

Hatır incitmedim gönül kırmadım
Çok ihanet gördüm yüze vurmadım
Değer verdim ama değer görmedim
Çaputa şal demek âdetim değil

İlimdar' mahlasım Orhan'dır adım
Kucak açtım nicesini sınıadım
Hakkın kullarında dostluk aradım
Her cana kul demek âdetim değil

*****

DEVİR DEĞİŞTİ

Her işin başında menfaat çıkar
Şimdi Onur Şeref para efendim
Biri yerken biri uzaktan bakar
Bu mudur adalet töre efendim

Mana öldü madde ilaç olmadı
Zenginler fakirden selam almadı
Kimsenin kimseye sabrı kalmadı
Nefret öfke var bu sıra efendim

Büyümüş karınca götürür fili
Kurdun ensesinde çakalın eli
Koyun güdemeyen yönetir ili
Budur içimdeki yara efendim

Merhametten yoksun bilir mi arı
Hakikat yolunda çeker mi zarı
Nice cahilleri söyletir varı
Dedirtir beyaza kara efendim

İlimdar'ım konuş duvara söyle
Çoban duymaz ise davara söyle
Kimse dinlemezse avare söyle
Kalmadı ki başka çare efendim

Orhan OYANIK(İlimdar)
Halk Şairi Yazar Sosyolog
Çan-Çanakkale

BİR KÜLTÜR VE SANAT
ŞÖLENİNİN ARDINDAN

Bazı yolculuklar vardır; kilometrelerle değil, gönüllerde bıraktığı izlerle ölçülür. Bazı buluşmalar ise sadece bir program değil, kültürün, sanatın ve kardeşliğin yeniden ilizlenmesine vesile olur. İşte 17-19 Temmuz 2026 tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz 2. Geleneksel Nurdağı Kültür ve Sanat Şöleni "Nurdağı Şair ve Ozanları Ağırıyor" programı da böyle anlamlı bir buluşma olarak hafızalarımızda yerini aldı.

Nurdağı Kültür Araştırma ve Sanat Derneği olarak, ülkemizin dört bir yanından gelen 4 ozan ile 27 şair, yazar ve akademisyeni, yani toplam 31 değerli kültür elçisini Nurdağı'nda misafir ettik. Aynı sevdaya gönül vermiş insanların bir araya gelmesi, şiirin, türkülerin ve dostluğun aynı çatı altında buluşması bizler için büyük bir mutluluk ve onurdu.

Programımızın ilk gününde, sanatçı dostlarımızla birlikte Nurdağı Kaymakamımız Sayın Nurullah Cemil Erciyes'i makamında ziyaret ederek etkinliğimiz hakkında bilgi verdik ve kendilerini programımıza davet ettik. Misafirlerimiz, yörelerinden getirdikleri hediyeleri ve kitaplarını takdim ederken, samimiyetin ve kültürel paylaşımın en güzel örneklerinden biri yaşandı.

Ardından Nurdağı Belediye Başkan Yardımcımız Sayın Mehmet Özer'i ziyaret ederek davetimizi ilettik. Gerçekleşen sıcak sohbetler, sanatın insanlar arasında nasıl güçlü köprüler kurduğunu bir kez daha gösterdi.

Nurdağı'nın manevi mimarlarından Hz. Ukkâşe Hazretleri'nin türbesini ziyaret ederek ülkemiz, milletimiz ve tüm insanlık için dualar ettik. Manevi atmosferi hep birlikte hissederken, o anlamlı anları fotoğraflarla ölümsüzleştirdik. Sonrasında misafirlerimize Sakçagözü Şelalesi ile mesire alanını gezdirerek ilçemizin doğal güzelliklerini tanıttık. Günün sonunda ise çay eşliğinde yaptığımız edebiyat sohbetleri, dostluklarımızı daha da pekiştirdi. Ertesi günkü programın hazırlıklarını tamamlayıp güzel bir organizasyonun heyecanıyla dinlenmeye çekildik.

6 Şubat Asrın Depremi'nin ardından yaralarını sarmaya çalışan Nurdağı'mızda gerçekleştirdiğimiz bu şölenin en önemli amaçlarından biri, hem hemşehrilerimizle gönül gönüle olmak hem de ilçemizin tarihî, kültürel ve doğal güzelliklerini Türkiye'ye ve dünyaya tanıtmaktır.

Program boyunca sanatçılarımız türkülerini seslendirdi, şiirlerini okudu, duygu ve düşüncelerini dinleyicilerle paylaştı.

17 TEMMUZ 2026 CUMA

MAKAM ZİYARETİ
VE KÜLTÜR GECESİ

18 TEMMUZ 2026 CUMARTESİ

MİLKEK AÇIK
5.50 VE 6.00 DİNLİYETİ

19 TEMMUZ 2026 PAZAR

KÜLTÜR, SANAT VE
DİYANETİSM BÜLÜŞMELERİ

CONKUK ŞAİR, YAZAR VE OZANLARIMIZ

1. Nurcan Yüksel <i>Söz Yazarı</i> Ankara 2. Nazım Yıkılal <i>Söz Yazarı</i> Ankara 3. Fahrettin Çelik <i>Söz Yazarı</i> Adana 4. Sema Kalkan <i>Söz Yazarı</i> İstanbul 5. Celaleddin Kurt <i>Söz Yazarı</i> Eskişehir Kahramanmaraş 6. Arif Tatlı <i>Söz Yazarı</i> Mardin 7. Ayça Akkayn <i>Söz Yazarı</i> Gaziantep 8. Selami Kurt <i>Söz Yazarı</i> Gaziantep Niğde 9. Hüsnü İsmail <i>Söz Yazarı</i> Niğde 10. Yusuf Yıl <i>Halk Oyan</i> Kahramanmaraş 11. Mustafa Barak <i>Söz Yazarı</i> Ordu 12. Yusuf Gül <i>Söz Yazarı</i> Gaziantep Hatay 13. Vuslat Azra Boyraz <i>Söz Örgütleri</i> Hatay 14. Ömer Kırar <i>Söz Yazarı</i> Diyarbakır 15. Sibel Çaylıyan <i>Söz Yazarı</i> Eskişehir	16. Günver Kırılmaz <i>Halk Oyan</i> Bursa 17. Lehit Günyaz <i>Söz Yazarı</i> Bingöl 18. Mehmet Fethi <i>Halk Oyan</i> Gaziantep 19. Ayşe Sultan Erol <i>Söz Yazarı</i> Tunceli 20. Nurten Ergin <i>Söz Yazarı</i> Hatay 21. Erdalın Onar <i>Söz Yazarı</i> Gaziantep 22. Mehmet Akkurt <i>Söz Yazarı</i> Gaziantep 23. Ali Demirel <i>Halk Oyan</i> Gaziantep 24. Orhan Akay <i>Halk Oyan</i> Samsun Gaziantep 25. Ömer Çiğdem <i>Söz Yazarı</i> Eskişehir 26. Aysegül Gök <i>Söz Yazarı</i> Hatay 27. Ömer Kaya <i>Söz Yazarı</i> Kahramanmaraş 28. İsmail Önde <i>Yazarlar Birliği</i> Kahramanmaraş 29. Mansur Elmekci <i>Halk Oyan</i> Yozgat 30. Saban Çarabak <i>Söz Yazarı</i> Kahramanmaraş 31. Abdul Tetik <i>Söz Yazarı</i> Eskişehir	32. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 33. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 34. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 35. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 36. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 37. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 38. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 39. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 40. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 41. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 42. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 43. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 44. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara 45. Yılmaz Kaya <i>Söz Yazarı</i> Ankara

Nurdağı'nın misafirperverliğini, insanının sıcaklığını ve ilçemizin güzelliklerini kendi sosyal medya hesaplarında, köşe yazılarında ve çeşitli platformlarda paylaşarak bu güzellikleri çok daha geniş kitlelere ulaştırdılar. Bütün bunlar bizlere gösterdi ki sanat, sadece sahnede icra edilen bir etkinlik değil; gönülleri birbirine bağlayan en güçlü köprüdür. Dernek Başkanımız Sayın Selami Kurt ile birlikte tertip komitesi olarak aylar süren emeğimizin karşılığını, misafirlerimizin memnuniyetinde ve hemşehrilerimizin yüzündeki tebessümde gördük. İşte o an bütün yorgunluğumuz yerini tarifsiz bir mutluluğa bıraktı. Şimdiden 2027 yılında gerçekleştirmeyi planladığımız 3. Geleneksel Nurdağı Kültür ve Sanat Şöleni için çalışmalarımıza başladık. Elbette böylesine kapsamlı organizasyonlar kolay hazırlanmıyor. Büyük fedakârlık, sabır, özveri ve ekip ruhu gerektiriyor. Ancak inanıyoruz ki sanatın olduğu yerde umut vardır; şiirin olduğu yerde sevgi vardır; kültürün yaşadığı yerde ise milletler geleceğe daha güçlü yürür.

Bu vesileyle bizleri yalnız bırakmayan tüm şairlerimize, ozanlarımıza, yazarlarımıza ve akademisyenlerimize gönülden teşekkür ediyoruz. Onlar sadece eserlerini değil, gönüllerini de Nurdağı'na getirdiler. Ayrıca bizlere her türlü desteği sağlayan Nurdağı Kaymakamlığına, Nurdağı Belediyesine, Başpınar Mahallesi Muhtarlığına ve özellikle Başpınar Mahallesi Muhtarı Sayın Hidayet Aktaş ile fedakâr ailesine şükranlarımızı sunuyoruz. Gösterdikleri misafirperverlik ve samimiyet, bu güzel organizasyonun en değerli hatıralarından biri olarak hafızalarımızda yer aldı.

Belediye Başkan Yardımcımız Sayın Mehmet Özer'e de gerek makam ziyaretimizde gösterdiği yakın ilgi gerekse programımıza katılarak bizlere verdiği destek için ayrıca teşekkür ediyoruz.

Son söz olarak şunu ifade etmek isterim ki; kültür ve sanat, bir milletin hafızasıdır. O hafızayı canlı tutanlar ise sanatçılar, şairler ve yazarlardır. Bizler de bu bilinçle çalışmaya, üretmeye ve Nurdağı'nı kültür ve sanatın buluşma noktalarından biri hâline getirmeye devam edeceğiz.

Bu güzel organizasyona katkı sunan, emeği geçen ve gönlünü ortaya koyan herkese en kalbi teşekkürlerimizi sunuyor; daha nice kültür ve sanat şölenlerinde buluşmayı diliyoruz. Hoş kalın, esen kalın... Şiirle, türküyle, edebiyatla ve sanatla kalın. Keyifli okumalar.

TERTİP KOMİTESİ

Selami KURT

Nurdağı Kültür Araştırma ve Sanat Derneği Başkanı

Şair • Yazar • Gazeteci

Orhan OYANIK

Dernek Başkan Yardımcısı

Halk Şairi • Yazar • Sosyolog